

ΠΕΡΙΟΔ. ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ, ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ 29ον

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ
 'Οδός Σωκράτους 2—'Αρσάκη 4.
 Διευθυντής: 'Εκδότης
 Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

'Εσωτερ.	'Απλή	Εκδόσις Δρ. 12
	» Πολυτελής	» 16
'Εξωτερ.	'Απλή	» Φρ. 15
	» Πολυτελής	» 20

Ο ΚΕΡΑΥΝΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΚΑΤΑΓΙΔΕΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγ.)

Α αποτελέσματα του κεραυνού είναι ενίοτε το σούτιον παράδοξα, ὥστε προκαλοῦσι καὶ τὸν γέλωτα καὶ τὴν ἐκπληξιν.

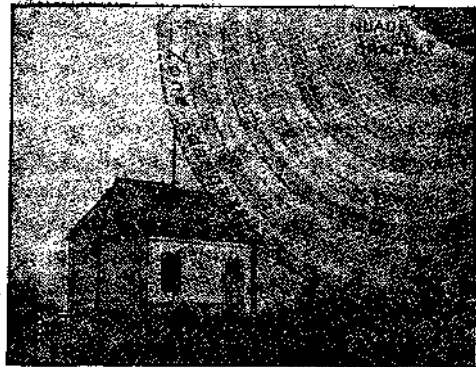
Τῷ 1809 ἐν ὄρα κατ'αιγίδος ἐν Νεαγάρῳ Φάλο ἐνοκῆπυαντος κεραυνὸς ἐπὶ τριῶν ἀνθρώπων κατακεκλιμμένων ἐπὶ μαλλίνου σκεπάσματος, τοῦτο μὲν κατεκίη, οἱ δὲ ἄν-

θρωποι ἐσώθησαν, τοῦ ἐνὸς εὐρεθέτος αἰφνης μὲ κεκαρμένην τὴν κόμην καὶ τὰ γένηα, ὡσεὶ ξυρισμένα. Τὸ περιεργον δὲ δά οὐτος ἦν ἀσύννομος ὑπάλληλος.

Ἐν ἄλλαις περιπτώσεσιν ὁ κεραυνὸς πληξας βοσκὸν τινά, καθ' ἦν στιγμήν ἀπεμύσσετο, τῷ ἀφρηθῆ αἰφνης τὸ κινώματρον, οὐδόλωσ ἀνευρεθὲν οὐδαμῶσε. Ἄλλοτε δὲ ἐξήτημισε τὰς καρφίδας δύο γυναικῶν, αἵτινες δι' αὐτῶν ἐπλεκον ἄλλοτε ἐπλησίασε οἰνοπότην τινά, ἔχοντα πρὸ αὐτοῦ ἀργυροῦν κύπελλον, ὅπερ τῷ ἀπέσπασεν ἐκ τῶν χειρῶν καὶ χωρὶς οὐτε αὐτόν, οὐτε τὸ δοχεῖον νὰ ἀνατρέψῃ, μετέφερε τοῦτο σῶον ἐν τῇ ἀλλῇ ἄλλοτε εἰσέρχεται εἰς γαλακτοπωλεῖον τι, ἐνθα μεταφέρει ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἀβρακίου εἰς τὸ ἕτερον σειρὰν δλόκλειρον κενῶν δόχλειων, χωρὶς νὰ τὰ θραύσῃ καὶ εἰτα δέχεται δι' ἕτερον πεπληρωμένον γάλακτος, ἄνω καὶ θραύει. Ἄλλοτε ἐπιπίπτει ἐπὶ στήλης πινακίον, τὰ ὅποια διαπερᾶ ἀνὰ δύο καὶ μεταβαίνει εἰς τὸ ὑπόγειον ἐνθα πλησιάζει βυτίον τι, οὐτινος ἀφαιρεῖ τὸν σίφωνα, δι' οὗ μεταγγίζεται ὁ οἶνος, ὅστις οὕτω ἐξεχύθη ὅλος ἐπὶ τοῦ δαπέδου.

Τῇ 25 Ἰουλίον 1911 ἐνῶ τρεῖς ἀμαξηλάται ὀδηγοῦσιν ἀμάξια, πεφορτωμένα ἐκ λίθων, ἀφνης ἐνοκῆπυει κεραυνὸς ἐπὶ τῶν τριῶν αὐτῶν φορτίων καὶ τοὺς μὲν ἄνδρας σέβεται, τοὺς ἔπλους φονεύει, μεταφέρει δὲ εἰς πλησίον εὐρισκομένην χαράδραν τὰ ἀμάξια των, χωρὶς ποσῶς ν' ἀνατρέψῃ αὐτά.

Κυριακὴν τινὰ ἐν ὄρα τελέσεως τῆς λειτουργίας εἰς κεραυνὸς πίπτει ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Chateauneuf, καθ' ἦν στιγμήν νέος τις ἐπαλλεν, καὶ τὸ μὲν βιβλίον ἀποσπᾶ ἐκ τῶν χειρῶν του καὶ τὸ κατακερματίζει, τὸν δὲ ψάλλτην ἀποθεῖ καὶ ἀνατρέπει ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πλήθους. Ὁ αὐτὸς κεραυνὸς κατέκασσε τὸν λειτουργοῦντα ἱερέα δν καὶ κατεπλήγγωσεν ἀφοῦ δὲ διήλθε διὰ τοῦ σώματος του καὶ τῶν ἐνδυμάτων του, ἠκολούθησε τὸ χρυσοῦν ταινίδιον τοῦ ἐπιτραχηλίου του, κατήλθε πρὸς τὰ κάτω καὶ τῷ ἀφήρεσεν ἐν ἐκ τῶν ὑποδημάτων του,

Ἐνάπτυξις θυελλώδους νέφους ἐπὶ οἰκίας φερούσης ἀλεξικέρανον

ὅπερ κατέρχοντο εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ ναοῦ· ταυτοχρόνως δὲ βρόφος τι ἀσπάζεται ἐκ τῶν βραχιόνων τῆς μητρὸς του καὶ μεταφέρεται ἐξ πόδας μακρότερον. Τοῦντεῦθεν ἐννέα ἄτομα ἐφονεύθησαν καὶ 82 ἐπληρώθησαν σοβαρῶς.

Ἄξιοπεριεργότατον δὲ φαινόμενον εἶνε τὸ ἀναφερόμενον ἐν τῷ ἀποσταλέντι ἑπομνήματι εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν, καθ' ἃ ἅπαντες οἱ παρευρεθέντες κύνες ἐν τῷ ναῷ ἐφονεύθησαν ἐν τῇ στάσει, εἰς ἣν εὐρίσκοντο πρότερον. Ἡ περιπτώσις δὲ αὕτη μᾶς πληροφορεῖ κατὰ περὶ ἔργον τρόπον, ὅτι ἐν ἔτει 1819 οἱ κύνες παρίσταντο ἀκωλύτως ἐν ὄρα τῶν λειτουργιῶν ἐν τοῖς ναοῖς.

Ἡ μετάπτωσις αὕτη ἀντικειμένων καὶ προσώπων ἀπὸ ἐνὸς μέρους εἰς ἄλλο καὶ ὡς ἀναφέρει τὸ ὑπόμνημα τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐν ἔτει 1819 εἶνε, ὡς γνωστόν, ἀρκετὰ συνήθης.

Πολλάκις συνέβη ὥστε ἀγρόται νὰ προσβάλλονται ἐν ὑπαίθρῳ, τὰ ἐργαλεῖα αὐτῶν ν' ἀποσπῶνται ἐκ τῶν χειρῶν των καὶ ν' ἀπορρίπτονται εἰς μεγάλας ἀποστάσεις. Ἀναφέρεται δὲ περίπτωσις, καθ' ἣν εἰς κηπουρὸς καταγινόμενος ν' ἀποσπᾷ διὰ τῆς ἀρπάγης του ξηρὰ χόρτα, αἰφνης τὸ ρευστὸν τῷ ἀφαιρεῖ τὸ ἐργαλεῖον καὶ ἐναποθέτει αὐτὸ εἰς πενήκοντα μέτρων ἀπόστασιν, ἀφοῦ περιέστρεψε τοὺς κλάδους τῶν φυτῶν ἐν σχήματι ἑλικος, θανμασίως ἐπεξεργασμένον.

Ὁ κεραυνὸς ἄλλοτε ἔπεσεν ἐν τινι δωματίῳ, ἐνθα ἐπὶ τραπέζιον τινὸς εὐρίσκειτο εἰς πῖλος, οὕτινος τὸ περιθώριον συνεκρατέτο ὑπὸ σιδηροῦ σύρματος. Οἱ δὲ δὲ κύριος αὐτοῦ τὸν ἔλαβεν, ἵνα τὸν φορέσῃ, παρετήρησεν, ὅτι τὸ μέταλλον εἶχεν ἐξαφανισθῆ, ἐνῶ δὲ χάρις δι' οὗ ἦτο περιελεγμένον διετέλει ἀνέπαφος.

Ἄλλοτε πάλιν ὁ ἀδυσώπητος κεραυνὸς μὴ σεβόμενος τοὺς στοιχειώδεις νόμους τῆς αἰδημοσύνης, ἀπογυμνεῖ ἐντελῶς τὰ θύματά του ἐκ τῶν ἐνδυμάτων αὐτῶν καὶ δονοτόλως τὰ μεταφέρει μακρὰν τῆς θέσεώς των.

Εἶσιν ἐπίσης ἕτεραι περιεργότεραι καὶ ἀνεξήγητοι ἰδιοτροπίαί αὐτοῦ. Ἄνθρωπός τις προσβλήθεισ ὑπ' αὐτοῦ, λιποθυεῖ καὶ ἀναλαμβάνων τὰ αἰσθήσεις του μετ' ἐκπλήξεως παρατηρεῖ, ὅτι τῷ ἀφηρέθη τὸ ὑποκάμισον καὶ ἐν σανδάλιον. Τῇ δὲ 29 Μαΐου 1911, ἐν τῇ Ζυρόνδῃ, χωρικός τις προσεβλήθη ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ, ἐνῶ ἐπαρήγαγε τὰ ζῶα του εἰς τὸν σταῦλον καὶ τὸ μὲν σῶμα του εὐρέθη γυμνὸν καὶ ἀπληθρακωμένον, τὰ δὲ ἐνδύματά του πολὺ μακρὰν αὐτοῦ. Ἄλλοτε πάλιν ὁ κεραυνὸς εἶνε ἤτιον κινδυνώδης. Τῇ 5 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐν Λιμονῆς τῆς Γαλλίας πίπτει ἐπὶ τριῶν χωρικῶν καὶ ἀρκεῖται ν' ἀφαιρέσῃ τοῦ ἐνὸς μόνον ἐξ αὐτῶν τὸ παντελόνιον, ὅπερ μετέφερεν εἰς μικρὰν ἐκείθεν ἀπόστασιν.

Τῷ 1902 ὁ κεραυνὸς διήλθεν οἰκίας τινὸς ἐν

Ἀγιάξῳ, ἐνθα εὐρίσκοντο οἱ σῆζυγοὶ καὶ τὰ ἐπιτὰ αὐτῶν τέκνα. Καὶ ὁ μὲν σῆζυγος ἐντελῶς ἀπληθρακώθη, δύο ἐκ τῶν υἱῶν καὶ μία κόρη ἀπεγυμνώθησαν ἐντελῶς καὶ τὰ ἐνδύματα αὐτῶν κατεκάρησαν, οἱ δὲ ἄλλοι ἔπαθον μόνον ἐγκαύματα τινά.

Τῷ 1868 εἰς τὴν βόρειον Γαλλίαν 7 ἄτομα καταφεύγοντι ὑπὸ τι δένδρον φυγῶν ἐν ὄρα καταγίδος. Ἐνοκῆσαντος δὲ κεραυνοῦ φονεύεται εἰς ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπογυμνοῦται ἐκ τῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ, αἷμα εὐρέθησαν κατεκερατισμένα καὶ διεσκορπισμένα μεταξὺ τῶν κλάδων τοῦ δένδρου.

Εἰς πολλὰς περιπτώσεις μόνον τὰ μεταλλικὰ μέρη τῶν φορεμάτων τοῦ ἀνθρώπου ἐξαφανίζονται, ὡς ὄρα ὄρολόγια, ἀλύσεις, κομβία, καρφίδες, δακτυλίδια κτλ.

Ἐν Μαντοῦνῃ ὁ κεραυνὸς ἐπέπεσε ἐντὸς τοῦ θεάτρου ἐν ὄρα παραστάσεως καὶ δύο μὲν τῶν θεατῶν φονεύει καὶ δέκα πληγώνει, ἐνῶ παρετήρηθη μετ' ἄλλῶν, ὅτι ὁ κεραυνὸς, δίκην λοπιδύτου, ἀφήρεσεν ἀπὸ πολλοῦ ἐξ αὐτῶν τὰ κοσμήματα, ὡς ὄρα ὄρολόγια, ἀλύσεις, ἐνώτια κτλ. καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἀδάμαντες ἐπίσης προσβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, καθ' ὅσον παρετηρήθησαν πολλάκις νῆαι τομαὶ ἐπ' αὐτῶν.

Ὡς φαίνεται, ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰ ἱερώτερα ἀντικείμενα τῷ εἶνε ἀγνωστός, καθ' ὅσον ἐπιπίπτει ἀδιακρίτως καὶ εἰς ναοὺς, ὅς περπολεῖ, ἀποκεφαλίζει ἀγάλματα ἁγίων, διαλύει ἱερὰ σκευή κτλ. Τὰ τελευταῖα ὅμως ταῦτα φαινόμενα ἐπεξηγοῦνται ἐντελῶς διὰ τῆς φυσικῆς ὁδοῦ.

Οἱ κεραυνοί, ὡς συνήθως, ἐπιπίπτουσι καὶ προσβάλλουσι γενικῶς τὰ ὑψηλότερα μέρη τῶν πόλεων καὶ χωρίων, τὰ μεγάλα ἐκ γύψου ἀγάλματα, αἷνα στολιζουσι τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ ὅποια περιέχουσι μεταλλικὰς συνδέσεις πρὸς ὑποστήριξίν των, ὡς καὶ πάντα τὰ μεταλλικὰ σκευή.

Ἄλλὰ θ' ἀναφέρωμεν καὶ σειρὰν γεγονότων, αἷνα ἀνυποῦσιν ἀφ' ἑτέρου τῆς ἰδιότητος τοῦ κεραυνοῦ, ἦτοι τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς μεταφέρει εἰκόνας καὶ τὰς προσκολλᾷ ἐπὶ τῶν κεραυνοβοληθέντων ἀντικειμένων.

Τῷ 1689 κεραυνοῦ ἐνοκῆσαντος ἐπὶ τινος ναοῦ, μεταξὺ ἄλλων συνεχῶν φαινομένων αὐτοῦ παρετηρήθη ὅτι κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἐκ τοῦ χαρτοῦ τοῦ τετοποθετημένου ἐπὶ τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ ἐφ' οὗ περιέχονται προσευχαίαι, ὡς ὁ ἱερεὺς ἀπαγγέλλει ἐν ὄρα τῆς λειτουργίας, εἶχεν ἀνατραπῆ τοῦτο, οἱ δὲ χαρακτῆρες τοῦ τύπου εἶχον μεταφερθῆ ἐπὶ τῆς συνδόνης τῆς ἁγίας τραπέζης.

Ὁ πᾶτερ Lamy, σοφὸς βενεδικτίνος, ἐπεξηγεῖ τὸ γεγονός τοῦτο ἐκ τῆς ὑπάρξεως μεταλλικῶν ἀλάτων ἐν τῇ τυπωτικῇ μελάνῃ. Τὸ φαινόμενον τοῦτο προφανῶς ὁμοιάζει πρὸς τι κλασσικὸν πείραμα τοῦ Φραγκλίνου, ἀποδείξαντος ὅτι ἠλε-

ΣΦΟΔΡΑ ΚΑΤΑΙΓΙΣ

κτρικὸς σπινθήρ ἀπορρέων ἐξ ἰσχυροῦ ρεύματος ἀποσπᾷ μεταλλικὰ μέρη καὶ μεταφέρει αὐτὰ ἐπὶ γειτονικῶν ἐπιφανειῶν, ἀκολουθῶν τὰς παραλλήλους παραβολικὰς γραμμάς.

Ὅπως ἐξηγοῦνται καὶ τὰ ἀκόλουθα γεγονότα, Ἐν ἔτει 1846 δύο ναῦται προσεβλήθησαν ὑπὸ κεραυνοῦ ἐν τῷ λιμένι τῆς Ζακύνθου, εὔρον δὲ ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐνὸς τούτων καθαρωτάτην ἐκτύπωσιν διαφόρων νομισμάτων, αἷνα περιείχοντο ἐν τῇ ζώνῃ τοῦ θύματος.

Πρὸ τῶν ἐτῶν ἐν ταῖς Ἑνωμέναις Πολιτεῖαις εἰς φανατικὸς δημοκράτης ἐν ὄρα τῶν ἐκλογῶν εἶχε στολίσει τὴν πρόσοψιν τοῦ σιτοβολῶνος του διὰ πολλῶν μεγάλων λιθογραφικῶν εἰκόνων, παριστασῶν τὰς εἰκόνας τοῦ Χόβαρτ καὶ τοῦ Μὰκ Κίνλεϋ, ὅτε ἐν ὄρα καταγίδος τινὸς ἐπιπεσόντος τοῦ κεραυνοῦ μετὰ σφοδρότητος ἐπ' αὐτοῦ, ἐφάνη καὶ ἄρχας ὡσεὶ πυρπολούμενος. Σπεύσαντος δὲ τοῦ ἰδιοκτῆτου, παρετηρήθη, ὅτι ὁ σιτοβολῶν ἔμεινε ἄδικτος καὶ οἱ αἱ χάρτινοι εἰκόνες ἐξηφανίσθησαν ἄλλα μετ' ἐκπλήξεως παρετήρησεν εἶτα, ὅτι αἱ εἰκόνες τῶν προσφιλῶν αὐτοῦ ὑποψηφίων εἶχον ἐκτυπωθῆ ἐπὶ τοῦ τοίχου.

Ἄλλὰ πῶς νὰ ἐξηγήσῃ τις τοιοῦτου εἶδους γεγονότα, ὁπόταν ἡ μεταφορὰ τῶν εἰκόνων γίνεται μακρὰν τῶν κεραυνοβοληθέντων ἀντικειμένων;

Ἐν τῷ ἀνωθι ἀναφερθέντι παραδείγματι ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο ναυτῶν ἔφερεν ἐκτετυπωμένους ἐπὶ τῆς ράχεώς του δύο ἀριθμοὺς 4, οἷτινες

ἀπετέλουσαν τὸν ἀριθμὸν 44, οἷτινες ἐσημειοῦντο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ πλοίου.

Ἄλλοτε πάλιν ἐπὶ τοῦ σώματος γυναικὸς τινος ἀπετυπώθη ἐρυθρὸν ἄνθος, ὅπερ ἔφερεν ἐπὶ τοῦ κάτω μέρους τοῦ ἑσωφορίου τῆς καὶ ἄλλοτε παρετηρήθη ἡ ἐκτύπωσις φύλλου λεύκης ἐπὶ τῆς κλίνης ἀτόμου τινός. Ἄλλοτε δὲ ἡ εἰκὼν σιδηροδρομικῆς ἀμάξης ἐπὶ τηλεγραφικοῦ πασσάλου, καὶ ἄλλοτε ἐπίσης παρετηρήθη ἡ ἀποτύπωσις δλακλήρου χωρίου ἐπὶ κατόπτρου μετὰ λεπτῶν δένδροφυτειῶν.

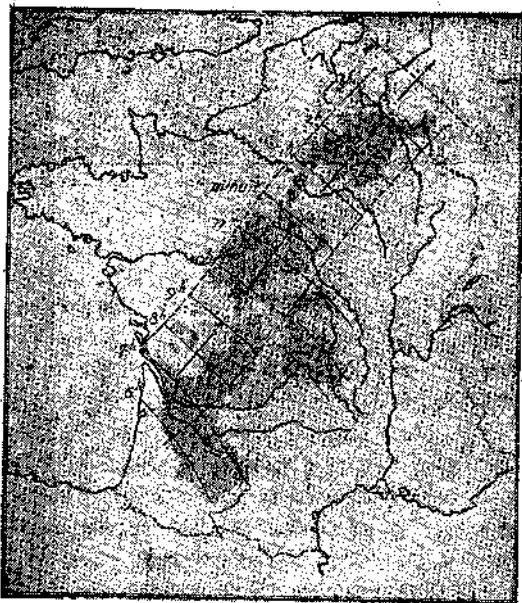
Ἀνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν ἐπίσης πολλὰ παραδείγματα σχετικὰ ὡς καὶ περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ κεραυνὸς ἐξεδηλώθη ἐν σχήματι πυρίνης σφαίρας βραδέως χωρούσης ἐν ταῖς κατοικίαις ὡς καὶ νὰ ἐπιβεβαιώσωμεν πολλὰ ἀξιοπεριέργα ἀποτελέσματα αὐτοῦ, τὰ ὅποια ἡ ἡμετέρα ἐπιστήμη δὲν δύναται ἐτι ἐπαρκῶς νὰ ἐξηγήσῃ.

Δύναται τις τουλάχιστον νὰ περιορίσῃ ἢ νὰ ἐμποδίσῃ τὰ φοβερὰ ταῦτα ἀποτελέσματα τῆς ἀητήτου ταύτης μάστιγος; Ὁ Φραγκλίνος ἄμα τῇ ἀνακάλυψι τῆς φύσεως τοῦ κεραυνοῦ εἶχε φαντασθῆ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀλεξικεραυνον, ἀποτελούμενον ἐκ λεπτῆς αἰχμῆς, προωρισμένης νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐκροήν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρευστοῦ. Αἱ δὲ περιπτώσεις πλῆγματος ἐκ τῆς συρράξεως ρεύματος ἐξ ἐπιστροφῆς πολὺ ἐλαττοῦνται ἐν ταῖς οἰκίαις, αἷτινες φέρουσι τοιοῦτον προφυλακτικὸν μέσον. Ἐὰν ὅμως ἡ ἐγκατάστασις τοιοῦτου ἀλεξικεραυνοῦ

είνε πλημμυρῶς διατεθειμένη, οὐδὲν κινδυνωδέστερον ὑπάρχει τούτου. Καλὸν ἀλεξικέρανον μετ' αἰχμῆς χαλκίνης καὶ κεχρυσωμένης ἢ ἐκ πλατίνης δέον πάντοτε νὰ συνδέεται στενῶς μετὰ τῶν μεταλλικῶν μερῶν τῆς οἰκοδομῆς, ἢτοι σιδηρῶν δοκῶν, μεταλλικῶν σωλήνων, κτλ. καὶ ἰδίως μετὰ τοῦ σύρματος, ὅπερ θέτει αὐτὸ εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ ἐδάφους.

Ἐκάστην δὲ ἀνοιξὴν δέον διὰ μέσον στήλης καὶ ἠλεκτρικοῦ κώδωνος νὰ ἐπιβεβαιώμεθα, ὅτι ἡ κυκλοφορία τοῦ ρεύματος εἶνε τελεία ἐν τῷ συνόλῳ.

Αἱ φυσικαὶ καὶ ἡ μετεωρολογία ὡς καὶ πάντες οἱ ἀντιγράφοι τὰς θεωρίας αὐτῶν ἐσφαλμένως βεβαίωσιν, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀλεξικέρανον προσυλλάσσει κυκλικὴν περὶ φέρειαν διπλῆς ἀκτίνας τοῦ ὕψους τοῦ στελέχους τοῦ ἀλε-

Αἱ καταιγίδες σπανίως εἰσὶ τοπικαί. Πολλάκις καταλαμβάνουσι μεγίστας ἐκτάσεις. Ἡ προκειμένη διέτρεξε τὴν Γαλίαν δίκην ταινίας ἐν διαστήματι 10 ὥρων. Τὰ σημειούμενα διὰ μελανῶν στιγμῶν μέρη παριστῶσι τὰς θέσεις, ἐνθα ἔπεσε χάλαζα.

Ἐικεραίνου, καθ' ὅσον παρατηρήθη ὅτι ἡ ἀκτίς τῆς προσυλλάξεως ποικίλλει πρὸς τὸ ὕψος τῆς οἰκοδομῆς τὸ πλάτος αὐτῆς καὶ πρὸ πάντων πρὸς τὴν ἀπόστασιν τῶν θυελλωδῶν νεφῶν.

Ἡ δρισθεν εἰκὼν καλῶς διατυπῶν τὴν περὶστασιν τῆς ἐκδηλώσεως τῶν κεραυνῶν, διότι πολλάκις παρατηρήθη ἐκδήλωσις τοῦ κερανοῦ πολὺ πλησίον τῆς βάσεως τοιοῦτον ἀλεξικέρανου. Τουντεῦθεν προέκυψεν ὁ πολλαπλασιασμός τῶν σιδηρῶν ράβδων ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν. Ἐν τούτοις πολλοὶ ἀγνοοῦσιν ὅτι, ὅτι ὑπάρχει ἕτερα ἰσχύς διὰ τῆς κερανοῦ, ἀποτελεσματικώτερα, βα-

σιζομένη ἐπὶ πειράματος ὀφειλομένου τῷ διασημῷ φυσικῷ Φαραδά, ὅπερ ἕνεκα τῆς εὐφροσύνης συλλήψεώς του ἀναφερομεν ὧδε.

Ἡμέραν τιὰ ἐν ὥρᾳ σφοδρᾶς καταιγίδος ἐθριοκομένον τοῦ Φαραδά πρὸ τῆς θυρίδος τοῦ δωματίου του παρατήρησε κεραυνὸν πίπτοντα ἐπὶ τῆς στέγης γειτονικοῦ κωδωνοστασίου, φέροντος σταυρὸν σηριζόμενον ἐπὶ μεγάλῃ μεταλλικῇ σφαιρᾷ, ἣτις ἀποσπασθεῖσα ἐκκλύθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ὁ Φαραδά, ὅστις ἐγνώριζε τὴν σφαιρανταύτην, ἣτις ἔφερε καὶ δαπὴν ἐκ τῆς πολυκαιροῦ ὀξειδώσεως καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ τὰ πτηνὰ εἶχον σχηματῶσι φώλεάν, ἐν ἣ ἐθριοκοντο ἔτι οἱ νεοσοῖ των, ἔσπευσεν ἀμέσως, ἵνα ἴδῃ τί ἀπέγειναν τὰ μικρὰ, ἅτινα ἐθριοκοντο ἐντὸς αὐτῆς. Ἐξεπλάγη ὁμοῦ πολὺ, ὅτι παρατήρησεν, ὅτι ἡ φώλεα αὕτη εἶχε μείνη ἀνεπαφὸς καὶ ὅτι τὰ μικρὰ πτηνὰ ἐτίθειον χαριέντως.

Τοῦτο ἔδωκεν αὐτῷ ἀφορμὴν νὰ ἐπιχειρήσῃ σειρὰν πειραμάτων, ὧν τὸ ἀποτέλεσμα ἠπῆρε περιεργον. Μεταχειρισθεὶς δὲ ἐξακολουθητικῶς ἄσπασαν τὴν ἐντασιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος οὐδέποτε κατώρθωσε νὰ κεραυνοβολῆσῃ μικρὰ πτηνὰ ἐγκλειόμενα ἐκαστοτε ἐντὸς μεταλλικῆς σφαιρας, ἣν ἐπικοινωνοῦ μετὰ τοῦ ἐδάφους. Τὸ αὐτὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἀπῆλυσεν, μεταχειρισθεὶς καὶ κλωβὸν ἐκ σιδηροῦ σύρματος. Ὅσοι ἀποδεικνύεται ἐκ τούτου, ὅτι ἀπὸ νὰ φέρωμεν ἐν ὥρᾳ καταιγίδος φορέματα μετὰ ξίνα ἢ μάλλινα μὴ ἀγώγιμα, ἢ νὰ ἐγκλειώμεθα ἐντὸς πλινθοειδῶν ἢ σινοκεραμοειδῶν οἰκημάτων, δέον μᾶλλον νὰ περιβαλῶμεθα τὸ σῶμα διὰ καλῶν ἀγωγῶν. Ἐὰν εὐρισκόμεθα ἐντὸς σιδηρᾶς κλίτης, ἣς οἱ πόδες συγκοινωνοῦσι, μετὰ τοῦ ἐδάφους διὰ μεταλλικοῦ σύρματος, δὲν ἔχομεν τίποτε νὰ φοβηθῶμεν.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Ποῖα εἶναι αἱ σχέσεις τῶν πνευμάτων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους;

Τὸ θέμα τοῦτο τοῦ πνευματισμοῦ ἰσως εἶναι τὸ περιεργότερον πάντων.

Περὶ τούτου ὁ πνευματισμὸς ἀποφάνεται ὡς ἑξῆς: «Ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία λέγει, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξ ἀγάπης πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον τὸν Χριστόν, τὸν θεῖον Μεσσίαν, ἵνα διδάξῃ αὐτοὺς τὴν ἀλήθειαν καὶ ὑποδείξῃ τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν· ἀλλ' ἀριθμησάτε ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἠδυνήθησαν ν' ἀκούσωσι τοὺς περὶ ἀληθείας λόγους του: πόσοι ἐξ

αὐτῶν ἀπέθανον καὶ πόσοι ἀκόμη θὰ ἀποθάνωσι, χωρὶς νὰ γνωρίσωσι τὴν ἀλήθειαν· ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐκείνων οἱ ὅποιοι γνωρίζουσιν αὐτήν, ἀρὰ γε πολλοὶ τὴν ἀκολουθοῦσι; Διατί λοιπὸν ὁ Θεός, ἐν τῇ μερίμνῃ περὶ τῆς σωτηρίας τῶν τέκνων αὐτοῦ, δὲν δύναται τάχα ν' ἀποστείλῃ ἄλλους ἀπεσταλμένους εἰς πάσας τὰς χώρας καὶ τὰς μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένας γωνίας, πρὸς τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικροὺς, πρὸς τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς ἀσφόρους, πρὸς τοὺς πιστοὺς καὶ τοὺς ἀπίστους, ἵνα διδάξωσι τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ βεβητισμένους τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐρμηνεύσωσιν αὐτήν εἰς τοὺς μὴ ἐννοοῦντας, καὶ ἐν γένει νὰ συμπληρώσωσι δι' ἀμέσου καὶ πληθυντικῆς διδασκαλίας τὴν ἔλλειψιν τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος πρὸς ἐπιτάχυνσιν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ;

Ἡ ἀγάπη λοιπὸν τοῦ Θεοῦ δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἄρνησιν τοῦ δυνατοῦ τῆς σχέσεως καὶ συναφείας τῶν ἀνθρώπων μετὰ τῶν πνευμάτων. Τοῦτο αὐτὴ ἡ χριστιανικὴ Ἐκκλησία δὲν ἀρνεῖται, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας, παραδέχεται τὴν σχέσιν ταύτην ὡς διαρκῆ καὶ πραγματικὴν διὰ τῆς ἐπικλήσεως τῶν ἀγίων καὶ τῶν μνημοσύνων. Ἡ Ἐκκλησία παρκαλέει εἰς τοὺς πιστοὺς ὅπως ἐν ἀσθενείαις καὶ ἐν θλήψεσιν ἀποτείνωνται πρὸς τοὺς ἀγγέλους, τοὺς ἀγίους καὶ τὴν Θεοτόκον εἰς συναντίληψιν διδάσκει ὅπως προσευχόμεθα, τὴν προσευχὴν θεωροῦσα ὡς μέσον κοινωνίαν μεταξὺ ζώντων καὶ τεθνεώτων. Ἡ Ἐκκλησία διδάσκει, ὅτι κατὰ διαφόρους κειροὺς ὁ Θεός, ἡ Θεοτόκος, οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἅγιοι ἐπεφάνοντο τοῖς ἀνθρώποις ὑπὸ διαφόρους μορφαὶς καὶ πρὸ Χριστοῦ καὶ μετὰ Χριστόν, συμπληροῦντες τὸ ἔργον αὐτοῦ. Οἱ βίοι τῶν ἀγίων μαρτυροῦσιν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία διδάσκει ὅτι καὶ ὁ Πνευματισμὸς ἢ διαφορὰ ἔγκειται μόνον ἐν τούτῳ, ὅτι ἡ μὲν πρώτη παρουσιάζει τὴν περὶ τοῦ κόσμου πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τυχαίων μορφῶν θαυμάτων, ὁ δὲ τὴν μερίμναν ταύτης ἀποδέχεται διαρκῆ καὶ ἀμετάβλητον νόμον τῆς φύσεως. Ἄλλ' οὐδὲ καὶ πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον ἀντιφάσκει ἡ διαρκὴς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπανάληψις τῶν αὐτῶν παραινέσεων εἰς τὰ τέκνα του καὶ ἐπομένως, ἢ κατ' ἐπανάληψιν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποστολῆς εἰδικῶν ἐντολέων, ὑπομνηστικῶν τοῖς ἀνθρώποις τὰ καθήκοντα αὐτῶν, καθοδηγούντων αὐτοὺς εἰς τὴν ἀφ' ἣς ἐξέκλιναν ὁδὸν καὶ διανοιγόντων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐβελότυφλοῦσι.

Τί δὲ ἀνακοινοῦσι τὰ πνεύματα καὶ πῶς δέον νὰ ἐκλαμβάνῃ τις τὰς ἀνακοινώσεις αὐτῶν, ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῶν ἀκολουθῶν: Τὰ πνεύματα εἶναι ἀνθρώπινα ψυχαί, σχετιζόμενοι δὲ πρὸς αὐτάς, δὲν ἐκβαίνομεν τῶν ὀρίων, ἐν οἷς ἡ ἀνθρωπότης ζῆ. Οἱ μεγάλοι ἄνδρες, οἱ φωστῆρες τῆς ἀνθρωπότητος, ἐδίδασκον

τοὺς ἀνθρώπους ζῶντες, διδάσκουσιν ἤδη αὐτοὺς καὶ μετὰ θάνατον, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἦσαν ἡμῖν ὄρατοί, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἀόρατοί. Μεταβληθέντες εἰς πνεύματα οὐδὲ μὴ μετήλλαξαν φύσιν, κατέχουσι δὲ ἀρχὰς τὰς αὐτὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας καὶ ζῶντες κατέχον· μετακίησαντες ὁμοῦ εἰς νέον κόσμον καὶ ὑπὸ νέας συνθήκας ζῶντες, ἀπηλλάγησαν τῶν δεσμῶν τῆς σαρκὸς καὶ διαρκῶς κοινοῦσι πρὸς τὰ ἀνώτατα πνεύματα, ἀποκτήσαντες καὶ τὴν μακρὰν ἀπὸ τοῦ ἐνσωμάτου βίου πέτραν. Τούτου ἕνεκα δύναται νὰ ἀνακοινώσωσιν ἡμῖν πολλὰ καὶ καινά. Ἐν τούτοις μεθ' ἡμῶν κοινοῦσι πνεύματα ὄχι μόνον ἀνώτατα, ἀλλὰ καὶ παντὸς βηθμοῦ καὶ εἶδους, διότι πάντα ταῦτα δύναται νὰ ἀνακοινώσωσι νέον τι. Πρέπει λοιπὸν νὰ εἴμεθα ἐκλεκτικοὶ περὶ τὴν προτίμησιν τῶν ἀνακοινώσεων τῶν διαφόρων πνευμάτων, ἵνα μὴ ἐκλαμβάνωμεν τὸ ψεῦδος ὡς ἀλήθειαν. Ἡ δύνατο βεβαίως ὁ Θεὸς νὰ κωλήσῃ τὰ πονηρὰ πνεύματα, ὅπως ἔρχονται εἰς συναφείαν μετὰ τῶν ἀνθρώπων, ἵνα μὴ τὸ ψεῦδος πληθύνῃται, ἀλλὰ προτιμᾷ νὰ διακρίνωσι τοῦτο αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι ἰδίαις δυνάμεσι, γυμνάζοντες οὕτω τὴν εὐαισθησίαν αὐτῶν καὶ μείζονα τὴν ἀξίαν τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν ἐκλογῆς προσποριζόμενοι.

Τὰ πνεύματα ὁμοῦ δὲν ἀποκαλύπτουσι τὰ πάντα εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἵνα μὴ καταστήσωσι πρὸς αὐτοὺς ξένην τὴν μελέτην καὶ ἔρευναν· οὐδεμίαν ἐπιστήμην παρουσιάζουσιν εἰς αὐτοὺς ἐτοιμίαν, ἀλλ' ἀφίνουσιν ὅπως, ὅτι δύναται αἱ δυνάμεις αὐτῶν νὰ ἐπιτύχωσιν, ἀποκτηθῇ δι' αὐτῶν. Ἡ ἐπιστήμη εἶναι προτὶν τῆς μεγαλοφύας καὶ πρέπει ν' ἀποκτάται διὰ κόπου, ὅστις ὁδηγεῖ τὸν ἀνθρώπον εἰς τὰς τρίβους αὐτῆς. Οὐδεμίαν ἀξίαν θὰ εἶχεν ὁ ἀνθρώπος, ἐὰν πᾶσαν ἀπορίαν του ἠδύνατο νὰ λύσῃ δι' ἀνακοινώσεων τῶν πνευμάτων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πάντες οἱ θνητοί, καὶ αὐτοὶ οἱ βλακίστατοι θὰ ἦσαν ἐπιστήμονες, ὡς λαμβάνοντες ἐτοιμὸν πᾶσαν γνώσιν ἀπὸ τῆς μετὰ τῶν πνευμάτων ἐπικοινωνίας. Ἐτι σπανιώτερον τὰ πνεύματα ἀποκαλύπτουσι τὸ μέλλον, διότι κατὰ βούλησιν τοῦ Θεοῦ τοῦτο πρέπει νὰ ἦνε ἀπακεχυμένον ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐπ' ἀγαθῷ αὐτοῦ τούτου. Ὁ γινώσκων τὸ μέλλον ἀμελεῖ τὸ παρὸν καὶ δὲν ἐνεργεῖ ἐν ἐλευθερίᾳ, ὡς δεσμευόμενος ἢ ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ἤδη μέλλοντος. Πρὸς τούτοις τὰ πνεύματα δὲν ἀπαντῶσιν εἰς πᾶσαν ἐρώτησιν· μὴ καθιστάμενα ὄργανα τυφλᾶ τῆς αὐθαριετοῦ ἀνθρωπίνης περιεργείας, ἀπαντῶσιν ἐκαστοτε κατ' ἀρέσκειαν καὶ δυνάμιν καὶ πολλάκις πρὸς αὐτὸ τὸ συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου, ὅπερ αὐτὰ κάλλιον τούτου γινώσκουσιν. Ἄλλὰ καὶ οἱ ἀνθρώποι ἄλλως τε οὐχὶ εἰς οἰονδήποτε ἐρώτημα ἀ-

παντώσι, διότι υπάρχουν και σοβαρά και ασταστά και άνοητα έρωτήματα. Τ' ακάθαρτα όμως πνεύματα, ως και οι κακοί άνθρωποι ως μάλλον προς το κακό, την άργίαν και την επιπολαιότητα αποκλίνοντα, άρέσκονται να δίδωσιν άπαντήσεις ψευδείς και βλασφήμους, όταν ιδίως όμοιοι αυτοίς ήνε και οι έρωτώντες και αποτελούντες ακάθαρτον άτμοσφαιραν.

Τά πνεύματα ενεργοῦσι μὲν και άορίστως ως έσωτερικοί έμπνευσταί, ως αυτόπται δέ μάρτυρες τῶν μετά θάνατον συγκοινωνουσι μετά τῶν ανθρώπων έρατός δια τῶν μεσαζόντων. Έκλέγουσι δέ τους μεσαζόντας, διότι οὐχι πάντων τὸ ύγρον συναδει προς τὸ έαυτῶν. Οὕτως οι μεσαζόντες καθίστανται παθητικά όργανα τῶν πνευμάτων. Έντεθεν εξηγείται, ότι οι μεσαζόντες γράφουσι πολλάκις γλώσσαν ὅπως εἰς αὐτοὺς άγνωστον και όμιλοῦσι περί πραγμάτων υπερβαινόντων τὰς διανοητικὰς αὐτῶν δυνάμεις και ικανότητες. Πολλάκις μεσαζόντες άγράμματοι γράφουσι κάλλιστα' συχνάκις δέ γράφουσι στίχους έντελῶς ποιητικῆς ικανότητος άμοιροι, ἢ ζωγραφίζουσι, ἢ συνθέτουσι μουσικά τεμάχια, ἢ παίζουσι όργανα μουσικά μηδεμίαν γνώσιν έχοντες τῶν τεχνῶν τούτων. Βίβαι δέ παντελῶς αδιάφοροι αἱ έξωτερικαί συνθήκαι τῆς ενεργείας τῶν πνευμάτων· πάντα ὡρα και πᾶς τόπος δύνανται να ήνε συνθήκαι ευμενεῖς προς επικοινωνίαν μετ' αὐτῶν, οὐδ' εἶναι αποκλειστικὴ ανάγκη τύπων ιδιαίτέρων, ἢ επικλήσεων, ἢ τελετῶν. Τούτο μόνον δεόν να λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν, ότι ἡ καταλληλοτέρα προς τούτο στιγμή εἶναι εκείνη, καθ' ἣν ὁ άνθρωπος εἶναι μάλλον άπηλλαγμένος τῶν συνήθων μεριμνῶν, ὡς έχων ήρεμον τὸ σῶμα αὐτοῦ και τὸ πνεῦμα.

Έκ τῶν άνακοινώσεων τῶν πνευμάτων οι πνευματισταί συνέλεξαν πάντα εκείνα τὰ στοιχεῖα, δι' ὧν άπηρίστη τοῦ πνευματισμοῦ ἡ φιλοσοφία. Ἄλλ' εἶπομεν ἤδη, ότι οὐχι διὰ μόνων τῶν μεσαζόντων κοινωνουσι προς τοὺς ανθρώπους τὰ πνεύματα, ἀλλὰ και δι' έσωτερικῆς έμπνεύσεως, εἰ και σπανιώτερον γίνεται

τούτο. Πάντες περιβαλλόμεθα ὑπὸ πνευμάτων, ταῦτα δέ βλέπουσιν οὐχι μόνον τὰς πράξεις ἡμῶν, ἀλλὰ και τὰς σκέψεις, ὅσον και αν προσπαθῶμεν να τηρῶμεν αὐτὰς άποκρύφους.

Μάθετε — λέγουσιν οι πνευματισταί — ότι όταν εν τῇ κεφαλῇ τοῦ ανθρώπου γεννῶνται διάφοροι σκέψεις περί τοῦ αὐτοῦ άντικειμένου, μεταξύ αὐτῶν εἶνε και αἱ ιδικαί του και εκείναι τὰς ὁποίας έμπνεουσιν αὐτῷ τὰ πνεύματα. Τούτο, δ' εἶνε εκείνο, ὅπερ οι άνθρωποι άσυναισθητῶς καλοῦσιν έμπνευσιν. Έπειδή δέ ἐφ' ἡμῶν ενεργοῦσι παντός εἶδους πνεύματα, τὰ άγαθὰ ἡμῶν διακονήματα και αἱ άγαθαί πράξεις παράγονται τῇ συνεργείᾳ τῶν άγαθῶν πνευμάτων, τὰ δέ κακά τῇ τῶν κακῶν πνευμάτων παρωθήσει. Έλευθεροί ὅμως ὄντες, δυνάμεθα κατ' ἐκλογὴν να ελκῶμεν προς ἡμᾶς αὐτοὺς ταῦτα ἢ εκείνα τὰ πνεύματα και να παράγωμεν ανάλογα διακονήματα και πράξεις. Έκαστον δέ πνεῦμα άρέσκεται να ενεργῇ εν τῇ συγγενεί αὐτοῦ άτμοσφαιρᾶ· ὁ μὲν ενάρτετος ἄρα άνθρωπος ελκῶει προς έαυτὸν τὰ άγαθὰ πνεύματα, ὁ δέ κακός τὰ διεφθαρμένα. Ἡ ἐπιμονος εν τῷ κακῷ έμμονῇ πολλὰκις εξικνεῖται μέχρι τελείας ὑποδουλώσεως έαυτοῦ εἰς τὰ κακά πνεύματα και, συνεπῶς, μέχρις άπωλείας τῆς ελευθερίας.

Ἀπὸ τῆς επιδράσεως τῶν πονηρῶν τούτων πνευμάτων ἡ άπαλλαγὴ εἶνε δυνατὴ διὰ τοῦ κατὰ τῶν παθῶν και τῶν κακῶν κλίσεων άγῶνος, τὸ άριστον δέ τῶν μέσων εἶνε ἡ προσευχή. Τὴν επενέργειαν τῆς προσευχῆς οι πνευματισταί εξηγουσιν ὡς εξῆς: "Όταν ὁ άνθρωπος συμπαθῇ προς τὸν ἐξ οἰωνδήποτε βασάνων πάσχοντα, δι' αὐτῆς ταύτης τῆς συμπαιθείας άνακουφίζει τὰς βασάνους αὐτοῦ. Ἡ προσευχὴ λοιπὸν εἶνε εἰρηκτικὴ συμπαιθείας. Έκτὸς τούτου, ἡ προσευχὴ, ὡς ελαφρὰ ἐπίψυξις άγάπης ὠθεῖ τὸν άνθρωπον εἰς μετάνοιαν και παράγει εν αὐτῷ τὸν πόθον να πράξῃ πᾶν ὅ, τι εξασφαλίζει τὴν μακαριότητα, ὁ δ' οὕτω γεννῶμενος πόθος ελκῶει τὰ τελειότερα πνεύματα ὡς συμβούλους, παρηγόρους και χειραγωγούς.

(*Έπεται τὸ τέλος)

ΕΚ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Ο Διάδοχος ἀναλαβὸν τὴ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς γενικός. Έκτερωτής τοῦ στρατοῦ παρακολουθεῖ μετ' ενδιαφέροντος ἐν τοῦ στήγγης τὰ τελευταία Μεγάλα Στρατιωτικά Γυμνάσια ἐν Τανάγρα ἐφίππου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διαρκῶς θεώμενος τὰς διαφορὰς κινήσεις τῶν επιτεθειμένων και άμυνομένων σωμάτων.

Έκατέρωθεν δέ ἰστανται αἱ έφιπποι και πεζοὶ αὐτοῦ διαγγεῖς.

Ν. ΜΩΡΑΙΤΟΥ ΠΕΡΙ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ ΕΝ ΒΟΛΩΙ

(Συνέχεια και τέλος)

Β'.

ΑΝ δ' ὅμως εἰς τὰς φυματιώδεις αρθρίτιδας και συριγγώδεις πόροι έχουσιν ἤδη ἐπιγίγει, άκμή και τότε, ἄς μὴ διατάσωμεν τὴν αὐτὴν ταῦτην και πάλιν να εφφρμώσωμεν θεραπευτικὴν μέθοδον, διὰ τῶν μονιμῶν στερεῶν ἐκ γύψου επιδέσμων. ὅτε μετὰ

τὴν κατασκευὴν και στερεοποίησιν τῶν ὁποίων, θὰ κόψωμεν τμήματα τοῦ επιδέσου άντιστοιχοῦντα προς τοὺς συριγγώδεις πόρους τριπλάσια ἢ τετραπλάσια τὸ μέγεθος και τὸ σχῆμα τῶν. Τότε κατὰ διήμερον να γίνεται εἰς τοὺς συριγγώδεις πόρους ενεσις ἰωδομορούχου ἐλαίου, καθ' ἐκάστην δέ ἡμέραν ξηρὰ άντισηπτικὴ ἀλλαγὴ.

Πλὴν, εξαίρετικῶς όταν εἰς φυματιώδη αρθρίτιδα, οι συριγγώδεις πόροι παμπληθεῖς εἶνε και ἡ ἐκ τούτων πυώδης ρυτίς υπερβολικὴ τότε διὰ καταλλήλως συγκρατούντων και λίαν ἐπιμήκων νερθῆκων σύρματοπλέκτων, δεόν να ζητήσωμεν να επιτύχωμεν τὴν ήσυχίαν και άκινήσιαν αὐτῶν. Ὅτε και πάλιν μετὰ χρόνον ὅμως πολὺ ἴσως μακρότερον, επίσης ευχάριστα θὰ ἀκολουθήσωσιν ἀποτελέσματα, ἐάν τότε ἐκτὸς τῆς προκειμένης διὰ τῶν νερθῆκων, ἀτελῶς πως επιτελουμένης ήσυχίας τῆς φυματιώδους τῆς αρθρώσεως παθήσεως, υποβάλλωμεν τὸν ασθενῆ και εἰς τοπικὰ ἢ γενικὰ θαλάσσια λουτρά και διαιτητικὰ συνθήκαι πολὺ καλλιτέρας εκείνων, ἄς πρὶν να υποβληθῇ εἰς τὴν θεραπείαν μας ἀπήλαυσεν, και τῷ έμπνεύσωμεν τὴν πεποιθήσιν, περί τοῦ ἱατροῦ τῆς ασθενείας του.

Και εἰς αὐτὰς τὰς μετὰ συριγγίων σπονδυλίτιδας, δυνάμεθα να αριθμῶμεν θεραπείαν, αν δυνηθῶμεν να επιβληθῶμεν εἰς τοὺς ασθενεῖς μας και τούτους τότε εἰς τὴν ἀπόλυτον άνάπαυσιν εν τῇ κλίνῃ διὰ τῆς καταλλήλου εξάρτησεως βραδῶν ἀπὸ κεφαλῆς και τῶν σκελῶν, διὰ τοῦ ειδικῦ τούτου ὀρθοπεδικῦ τῆς ἐκτάσεως και άκινήσεως επιδέσου, επιτύχωμεν να θέσωμεν. Φροντίζοντες ὅμως τότε, να έχωμεν ἕνα τέλειον τοῦ δωματίου ἀερισμόν, μίαν τελείαν τοῦ δέρματος και τοῦ ὅλου σώματος, δι' ἐλα-

φρῶν μελάξεων, ὑγιεινῆν, και ἐπὶ τῆς διατροφῆς αὐτῶν ἰδιαίτεράν λαμβάνομεν μερίμναν, ὅπως αὐτὴ και θρεπτικὴ εἶνε και καλῶς ὑπὸ τοῦ ασθενοῦς μας πέπτεται.

Διὰ μιᾶς ὅθεν τριαύτης, ἣν ὡς άνω περιέγραψα θεραπευτικῆς μεθόδου, ἐπέτυχον ἐπὶ τῶν τὰς εἰρημένας παθήσεις φερόντων ασθενῶν μου, ὥστε τὰ τρία τέταρτα περίπου τούτων τὴν προτέραν, ἣν ἀπὸ πολλοῦ εἶχον ἀπολέσει ὑγίαν ν' ανακτήσωσιν, τὸ εν τέταρτον εν βελτιώσει σημαντικῇ να εξιχθῇ και δύο δὲ μόνον, δύο θανάτους ήρήμισα, ασθενῶν με φυματιώδη αρθρίτιδα μετὰ συριγγίων, οἵτινες ἀπὸ μηνῶν ἐγκαταλειπόντες τὴν ὑφ' ἡμῶν θεραπείαν, ήτοθεραπεύοντο.

Και ὁ μὲν εἰς τούτων ἀπεβίωσεν ἐκ δευτεροπαθοῦς φυματιώδους μηνιγγίτιδος, ὁ δέ ἕτερος ἐκ δευτεροπαθοῦς πνευμονικῆς φυματιώσεως.

Οὕτω λοιπὸν ἡ προκειμένη θεραπευτικὴ μέθοδος, διὰ τῆς ἀπόλυτου τῆς παθήσεως ήσυχίας, καταλλήλως εφφρμοζομένης, εν ὦ τόσον εύκολος εἶνε, ὥστε πᾶς τις συνάδελφος και τοῦ μικροτέρου χωρίου, ευχερῶς αὐτῆς να επιληφθῇ δύναται, ἐκτακτα δέ ἀποτελέσματα ἀληθῶς, οἰνεῖ θύματα παρέχει, ευχῆς ὅθεν ἔργον θὰ ήτο να ἐγίνετο πλέον ὑφ' ὅλου τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου άσπαστή, ἵνα έχωμεν οὕτω σὺν τῷ χρόνῳ πραγματικὰς πλέον θεραπείας, τόσων άτυχῶν ασθενῶν, οἵτινες ἄλλως άνευ θετικῆς ἐλπίδος ἰάσεως τῶν ἐπὶ χρόνον μακρότατον θὰ ὑφίσταντο τόσας ταλαιπωρίας και τόσους φρικτοὺς ἐκ τῆς νόσου τῶν πόνους.

Δεόντως ὅθεν, διὰ τῆς ήσυχίας, θεραπεύοντες τοὺς προκειμένους ασθενεῖς, προφυλλάσσομεν τοὺς υγίεις ἀπὸ τῆς εκείνων μολύνσεως και σώζομεν τοιοῦτοτρόπως τὴν ἄλλως ἡμέραν παρ' ἡμέραν τηρομένην και φθίνουσαν ἐκ τῆς φοβρᾶς ταύτης νόσου, τὴν εἰς ἣν και ἡμεῖς διαβιοῦμεν, τὴν αγαπητὴν μας Κοινωνίαν.

Πλὴν ἵνα ἐπέλθῃ τὸ λίαν ευχάριστον και ὑπὸ πάντων μας λίαν ποθητὸν τούτο ἀποτέλεσμα, χρειάζεται και ἄλλη πολὺ μεζῶν μακροχρόνια προπαρασκευαστικὴ εργασία ὑφ' ὅλων μας να συντελεσθῇ. Δὲν ἀρκεῖ παντάπασι ἡμεῖς μόνοι οι ἱατροὶ να εφφρμώσωμεν τὴν προκειμένην θεραπευτικὴν ἐνδεδειγμένην πλέον άγωγήν, κατὰ τῶν τοιοῦτων παθήσεων εἰς τοὺς προκειμένους ασθενεῖς.

Πρέπει να τὸ μάθουν ὅλοι οι πάσχοντες, ότι ἡ νόσος τῶν θεραπεύεται και θεραπεύεται ασφαλῶς.

Πρὸς τούτο έκαστος ἐξ ἡμῶν, εν πεποιθήσει πιστεύσας εἰς τὸ ἱκτὸν τῶν προκειμένων παθήσεων, ἄς γείνη διαπρύσιος κήρυξ και ἀληθῆς ἱεραπόστολος τῆς λίαν πολυτίμου ταύτης γνώσεως του.

Εἴτε ἱατρός εἶνε εἴτε μὴ, εἴτε γενικῶς ἐπιστήμων εἴτε μὴ τοιοῦτος, εἴτε ἔμπορος, εἴτε

τεχνήτης και τότε και μόνον τότε δια μιας τοιαύτης συνεχούς συνεργασίας, δια διαλέξεων και κατ' ιδίων όμιλιών θά επιτύχωμεν άσφαλώς του ποθουμένου: 'Ημέραν παρ' ήμέραν εόχαρίστως θά βλέπωμεν τότε τοις ευχαρίστοις και λίαν γλυκείς της εργασίας κόπους.

'Η φοβερά μας νόσος να υποχωρή της φιλάτης μας Πατρίδος, μη δυναμένη πλέον να άριθμή τοσαύτα θύματα και μη άφαρπάζουσα άφ' ήμών τόσας πολυτίμους και αγαπητάς μας υπάρξεις.

ΟΙ ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ

Τά μεγαλείτερα ζώα ζώσιν εν τῷ ύδατι, ως επίσης εν τῷ ύδατι ζώσι και τά ελάχιστα ζώφια.

Μεταξύ των ζώντων ζώων την σήμερα εν τη ξηρά το μεγαλείτερον είνε ο έλέφας, άλλ' ούτος δέν διακρίνεται μόνον εκ του όγκου αυτού· τῷ σχήμα και ή μορφή του τῷ προσδίδουσιν άλλωσ ιδιαιτέραν και χαρακτηριστικήν ιδιότητα. 'Η μακροτάτη αυτού προβοσκίς και οι μεγάλοι αυτού χαυλιόδοντες εκπλήττουσι τῷ βλέμμα του ανθρώπου, ως επίσης αι δίκην στηλών κνήμαι αυτού, ή γονδροειδεστάτη του κεφαλή, οι μικροί όφθαλμοί του και τά πελώρια αυτού ώτα. 'Ακριβώς δέ ένεκα των μεγάλων αυτού ώτων διακρίνονται δύο είδη ελεφάντων, ο έν τη 'Αφρικῇ ζών και ο έν τη 'Ασία διακλιτώμενος. 'Ο τελευταίος δέ ούτος φέρει ώτα πολύ μικρότερα του ζώντος έν τη 'Αφρικῇ.

Οί χαυλιόδοντες μεγαλείτεροι και μακρότεροι εις τοις άρρενας συνδέονται άνωθεν του στόματος μεταξύ των σιαγονικών δοστών, δίκην κυνοδόντων, οίτινες ελλείπουσιν έντελῶς παρά τας ελέφας, ως και οι κατώτεροι κυνόδοντες, ως επίσης δέν υπάρχουν και οι τομείς. Οί δέ μυλόδοντες φέρουσιν κάμπολλα εγκάρσια ύψώματα εκ μίλτου, άτινα συνεπιφέρουσι διαστήματα ρομβοειδή, συννηωμένα δια μέσου άμμοκονίας. Οί μυλόδοντες ούτοι καλοῦνται και σύνθετοι. 'Υπάρχει δέ κάποια διαφορά εις τά εγκάρσια ταύτα διαστήματα μεταξύ του 'Ασιατικού και του 'Αφρικανικού ελεφάντος.

'Η προβοσκίς εζικνεύεται και μέχρι του εδάφους, όπόταν τῷ ζῶον ίσταται όρθιον, έχει δέ καθ' όλον αυτής τῷ μήκος εσωτερικῶς δύο διακεχωρισμένους σωλήνας δια τοίχου επιμήκους και κέκτηται τοσαύτην ευκίνησιαν, όμοίαν

Ο ΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΕΛΕΦΑΣ

πρός τας κινήσεις των χονδρών όφρων, ως και δύναμιν τοιαύτην, ώστε να δύναται να θραύση δι' ενός πλήγματος την σπονδυλικήν στήλην μιας τίγρεως. Είς τῷ άκρον της προβοσκίδος, ένθα ανοίγονται οι ρώθωνες, μικρόν εξάρτημα όμοιον προς δάκτυλον καθ' όλα, χρησιμεύει έν πάσαι ταις λεπτομερείαις και τοις σκοποις ως ανθρώπινος δάκτυλος, ήτοι ως εργαλειόν συλλήψεως και άφής. Δια του σαρκώδους τούτου δακτύλου ο έλέφας δύναται να συλλαμβάνη και τά ελάχιστα αντικείμενα, ως και μικρόν έτι νόμισμα ή φύλλον χάρτου. 'Επειδή δέ ο αρχύς αυτού λαμῶς δέν τῷ επιτρέπει να χαμηλώνη την κεφαλήν, άλλά και άν ήτο μακρότερος δέν θά ήδύνατο να την ανεγείρη, ακριβώς δια τούτο ή προβοσκίς του ελεφάντος χρησιμεύει αυτῷ να συλλαμβάνη τῷ χόρτον εκ του εδάφους ή τά φύλλα των δένδρων και να φέρη αυτά εις τῷ στόμα.

Και δενδριλλιον έτι δύναται εύκόλως να εκρίζωσῃ ο έλέφας δια της προβοσκίδος του, ήτις επίσης τῷ χρησιμεύει ν' απορροφῇ τῷ ύδαρ όθεν δήποτε και να τῷ φέρη εις τῷ στόμα. Ούτως επίσης ο έλέφας δύναται να πληρώσῃ την προβοσκίδα του δι' ύδατος, ήν φέρει κατόπιν επί της ράχως, ότε ανοίγει τοις ρώθωνας και άφίνει τῷ ύδαρ να ρεύσῃ όταν θέλει να δροσισθῇ ή να λουσθῇ. 'Επιστεύθη παλαιόθεν, ότι ο έλέφας μόλις γεννηθείς μεταχειρίζεται την προβοσκίδα του δια να θηλάξῃ, άλλά τούτο δέν είνε αληθές, διότι θηλάζει δια του στόματος. 'Η προβοσκίς επίσης χρησιμεύει εις τόν ελεφάντα να παράγῃ διαφόρους ήχους, δι' ούς εκφράζει τά αισθήματά του.

'Η κεφαλή του ελεφάντος φίνεται πολύ μεγάλη και παρουσιάζει προεξοχάς υποστρογγύλους και γυμνάς, αίτινες εξαρτῶνται εκ μεγάλων κοιλοτήτων μεταξύ των μετωπιαίων δοστών.

Τῷ δέρμα του ελεφάντος είνε πολύ πυκνόν και παρουσιάζει πολλὰς πτυχάς, αίτινες διασταυροῦνται· φέρει δέ τρίχωμα άριόν, όπερ συσσωρεύεται μόνον επί του άκρου της ούρας, ένθα σχηματίζεται τολύπη. 'Εν γενεί δέ εκ πρώτης άπόψεως τῷ ζῶον τούτο φαίνεται ως τετράπουν βαρῷ και παχύ, έμποδιζόμενον εις τας κινήσεις αυτού, άλλ' έν τη πραγματικότητι τῷ πρῶμα διαφέρει, διότι τούναντίον δείκνυται εύκίνητον έν ανάγκη και δρομικόν, είνε δέ ίκανόν ν' άνέρχεται άνωμάλους άτραπούς και άπρόσιτα μέρη.

'Εν ταις υγραίς ή θερμαίς χώραις της 'Ασίας και της 'Αφρικῆς οι ελεφάντες επιχειροῦσιν ένδρομῶς καθ' ομάδας, ένίοτε πολυριθμούς και δέν αποστέρουσι να ζώσιν ώσάυτως εις μεγάλα ύψη επί των όρέων· δέν φοβούνται δέ τῷ ψύχος, ένθα εύρίσκουσιν άφθονίαν ύδατος και καλήν τροφήν, ήτις άπαρτί-

ζεται πάντοτε εκ φυτικών ούσιών. 'Εν δέ τοις δάσει διακινούσιν μεγάλας στενωπούς, αίτινες χρησιμεύουσιν είτα εις τόν άνθρωπον, όστις άνευ τούτου τά δάση θά τῷ ήσαν έντελῶς άπρόσβατα. 'Ως φίνεται, οι ελεφάντες κατ' άγέλας ζώσιν έν άρμονία και ούδέποτε διαπληατίζονται μεταξύ των· εις ελεφάντα δέ, όστις θά εύρεθῇ ποτε εκτός της άγέλης του, δέν επιτρέπεται να συναγελασθῇ μετ' άλλης άγέλης, διότι αυτη θά τόν άποκρούσῃ. Οί ελεφάντες ούτοι λέγονται τότε περιπλανώμενοι και θεωροῦνται ένίοτε επικίνδυνοι.

'Ισχυροί και ειρηνικοί κατὰ γενικόν κανόνα οι ελεφάντες ούδέποτε δίδουσιν άφορμήν ενοχλήσεως και παραπόνων εις τά άλλα ζώα, δι' ύπερ και δέν λαμβάνουσιν, άπαντα σεβόμενα και άφίοντα τούτους να ζώσιν έν ειρήνῃ. Ούτω και τά φοβερώτερα ζώα δέν παραβλάπτουσιν αυτούς έν τη ήσυχῳ αυτών διαμονῇ, μόνον δέ τόν άνθρωπον φοβούνται, όστις ίδίως ήδη τοις έχει στήθῃ άμείλικτον πόλεμον, ένεκα της μεγάλης αξίας των δόντων του.

Διάφοροι λαοί μεταξύ των όποιων διακλιτάται ο έλέφας συλλαμβάνουσιν αυτόν δια διαφόρων παγίδων, ίδίως κατασκευάζοντες μεγάλας τάφρους, άς καλύπτουσι δια κλάδων δένδρων και φύλλων. 'Ο έλέφας, άνωπόπτως διερχόμενος, πίπτει έντός της τάφρου και μη δυνάμενος να εζέλθῃ, άποθνήσκει ή κατατρυπᾶται φονευόμενος δια των βελών.

'Ο άνθρωπος, ίδίαν έν 'Ασίῃ, θηρεύει αυτόν κατ' άλλον τρόπον, προς τόν σκοπόν να συλλαμβάνῃ αυτόν ζώντα, δια να τόν ύπηρετῇ είτε έν ώρα πολέμου, είτε έν εργασίαις, είτε προς θήραν άλλων ζώων. Είς παλαιούς δέ χρόνους, έν 'Αφρικῇ, ίδίαν δέ έν Καρχεδόνῃ, ή χρῆσις του ελεφάντος παρά τοις ανθρώποις ήτο γενικωτέρα. 'Η δ' επιδεικτικότης εις την διδασκαλίαν είνε τοσοῦτον επιτυχῆς παρ' αυτοίς, ώστε όπόταν διδαχθῶσι εργασίαν τινά έστω και πολύπλοκον, την έκτελοῦσι μετὰ θαυμασίας άκριθείας. Οί δέ άρχαίοι ρωμαίοι κατὰ τοις καιρούς των αυτοκρατόρων εξεπαίδευσον τόσον καλῶς τοις ελεφάντας, ώστε εξετέλουν πολύ έκτάκτους και περιέργους εργασίας, αίτινες έντελῶς εζέλειπον την σήμεραν.

'Ο έλέφας είνε ζῶον αξιοπρεπές και υπερήφανον και δι' αυτό δέν τόν μεταχειρίζονται όπως τά άλλα ζώα έν ταις θηριοτροφείαις. 'Ο έλέφας αναπτύσσεται βραδέως, μόλις δέ μετὰ εικοσατεταίαν λαμβάνει την πλήρη αυτού ανάπτυξιν. 'Εν τη νήσῳ Κεϋλάνη τόν συλλαμβάνουσι κατ' άλλον τρόπον· ακολουθοῦσι τά ίχνη αυτού και άνευ ούθενός άλλου ύπλου, είμῃ δι' ελαστικῷ και ισχυροῦ βρόχου εκ δέρματος βοείου ή ελάφου. Μόλις τόν αντικρύσωσιν έν τῷ δάσει, τῷ ρίπτουσι τόν βρόχον πρό

των ποδών, οτινες περιπλεκόμενοι εντός των κόμβων, συλλαμβάνεται.

Όπότεν πρόκειται να συλλάβωσι ταυτοχρόνως πολλούς ελέφαντας, μεταχειρίζονται άλλον μάλλον επιτήδειον τρόπον. Ο δέ κ. Tenpent ούτως περιγράφει μίαν τοιαύτην περιεργον θήραν:

« Εντός όροσεράς και ώραιάς τοποθεσίας του δάσους εύρομεν εύαρεστον παρασκευασθεσαν διαμονήν, ήτις είχε δι' ήμας επί τούτω προετοιμασθή πλησίον του περιφράγματος, Κοράλ, έκείσε καλουμένου υπό των Ιθαγενών, ήτοι, παγίδος έστημένης προς σύλληψιν των ελεφάντων. Είχον κατασκευάσει επίσης και καλάς εκ διαφόρων κλάδων, έστεγασμένας διά φύλλων φοινίκων και χόρτων. Κομφή δέ αΐθουσα φχητοΰ ήτο έτοιμη ήδη τὸ μαγειρείον, επίσης, οί σταυλοί κτλ. ήσαν εν τάξει και έστολισμένα άπαντα διά την έσω τὸ δυνατόν καλειτέραν ήμῶν άνέσιν. Πάντα ταύτα είχον συντελεσθή από τους Ιθαγενείς εν ολίγαις ήμέραις. Κατά τὸ παρελθόν ή ασχολία αυτή διά την θήραν των ελεφάντων υποχρεωτικῶς εγένετο υπό των Ιθαγενών και άπετελεί μέρος αναγκαστικής εργασίας, ήν οὔτοι ύπεχρεοῦντο να εκτελῶσι χάριν των κυρίων των, Ολλανδῶν και Πορτογάλων, άργότερον δέ και των Άγγλων, οτινες άπήτουν τούτο. Τὸ 1832 ή ύποχρεωτική αυτή δουλεία κατηργήθη.

Τῷ καιρῷ εκείνῳ 1,500 έως 2000 άνθρωποι υπό τὰς διαταγὰς ενός άρχηγού των κατεγίνοντο εις την κατασκευήν του περιφράγματος, (Κοράλ), εις την συνάθροισιν των ελεφάντων, εις την συντήρησιν των φυλάκων, εργαλείων και πυρῶν, ως και εις την συμπλήρωσιν όλων των απαιτουμένων μέσων προς σύλληψιν των ελεφάντων. Μετά την κατάργησιν τῆς αναγκαστικής ταύτης ύποχρεώσεως δέν υπήρξε δύσκολον να διατηρηθῆ ή ελευθέρα συμμετοχή των Ιθαγενών εις τοιαύτην άπασχόλησιν. Η δέ κυβέρνησις εξηγόρασε δι' εκούτην τὰ εργαλεία, τὰς τοποθεσίας, τὰς λύγχα, ύπλα, βέλη, μουσικά όργανα, τύμπανα και λοιπά χρειώδη.

Διά την θήραν των ελεφάντων εκλέγουσι φυσικῶς την προξενουσαν ολιγωτέραν ζημίαν εποχήν εις τους έξ όρυζίου άγρούς των, ήτοι τὸν μεταξὺ τῆς σποράς και τῆς συγκομιδῆς χρόνον. Άπασα ή χώρα έχει συμφέρον, εκτός τῆς εκ τῆς θήρας ταύτης εύχαριστήσεως, να συντελῆ εις την εξολόθρευσιν ή ελάττωσιν και του άριθμοῦ των ελεφάντων τούτων, οτινες μεγάλως ζημιῶσι τους κήπους και τους άγρούς.

Δι' αναλόγους αίτίας και αυτοί οί ιερεῖς ένθαρρύνουσι την θήραν, καθ' όσον ο ελέφας καταστρέφει συνήθως τὸ ιερὸν δένδρον, οτινος χρησιμοποιοῦσι τὰ φύλλα' όσαύτως χρησιμεύουσι οί ελέφαντες και εις την ύπηρεσίαν των

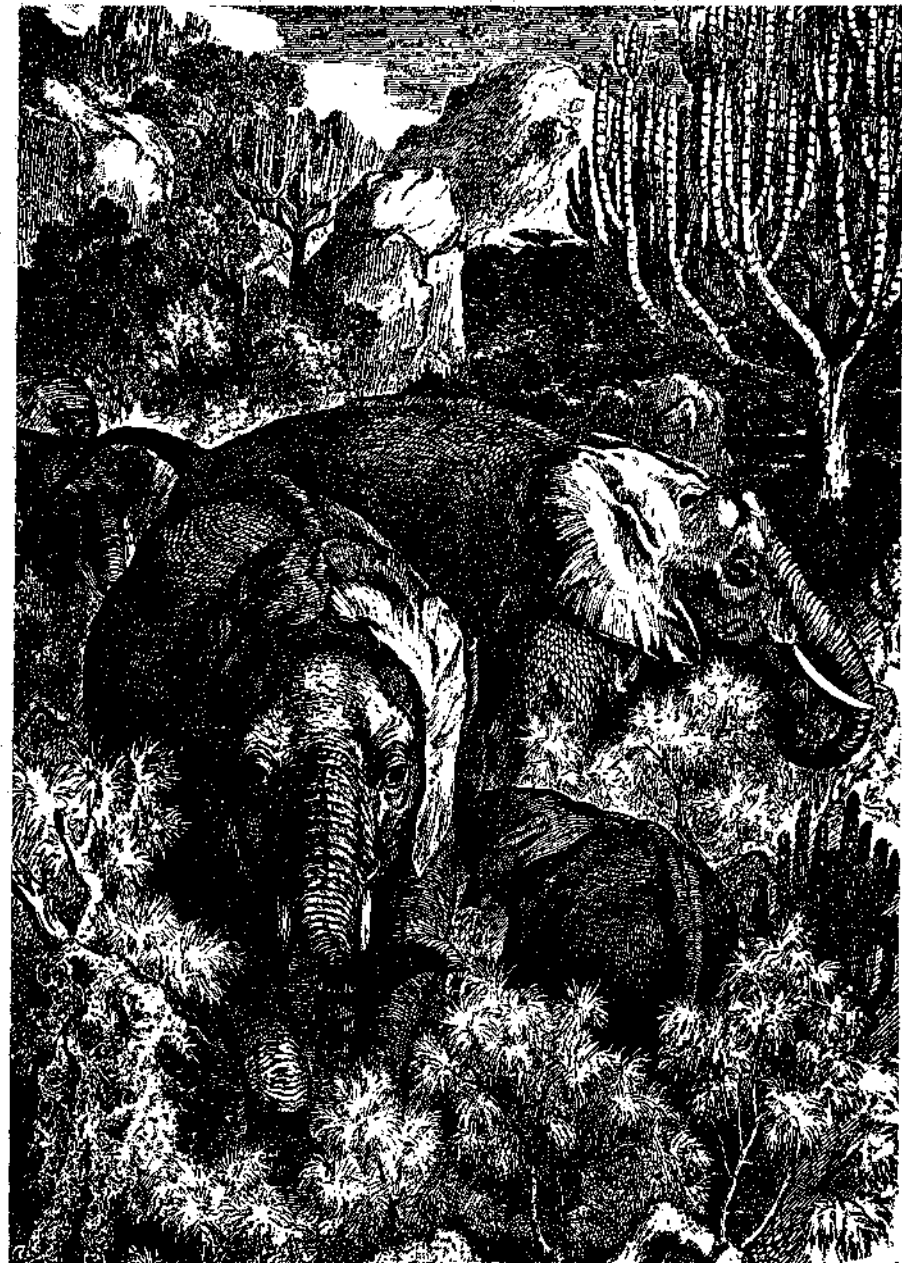
ναῶν. Εκτός δέ τούτου και αυτοί οί άρχηγοί των Ιθαγενῶν εύχαριστοῦνται πολὺ να καταγίνονται εις τοιούτου ειδους εκδρομάς, παρατάσσοντες τοσοῦτον μέγαν άριθμὸν σωματοφυλάκων, όσον μεγάλοι είναι αἱ άγέλαι των συλλαμβανομένων ελεφάντων. Οὕτω μέγας άριθμὸς Ιθαγενῶν επί εβδομάδας καταγίνεται προπαρασκευάζων εν τοιοῦτον ώρατον κυνήγιον.

Εκλέγουσι διά την θήραν ταύτην διαμερισμὰ τι πλησίον τῆς όδοῦ, ήν συνήθως ακολουθοῦσιν οί ελέφαντες, όταν μετακίνησιν να πῶσιν ύδωρ ή να βοσκήσωσι. Η γειτνίασις ενός ποταμοῦ είναι πάντοτε άπαραίτητος οὐχί μόνον προς εύκολίαν των ελεφάντων, αλλά και διά την μετέπειτα σύλληψιν αὐτῶν, προς λούσιν ή όροσιμόν. Επομένως κατ' ανάγκην άλλοσε μὲν κόπτουσι και άφκίρουσι δένδρα, άλλοσε δέ προσθέτουσι, όπως προσδώσωσι κατάλληλον διεύθυνσιν εις την πορείαν των ζῶων.

Τοσοῦτόν δέ καταλλήλως περιβάλλουσι τὸ διαμέρισμα διά προσθέτων παραλλῶν και κορμῶν δένδρων, ώστε άπατῶμενος ο εὐφυῆς ελέφας, όλως άνυποπτος συλλαμβάνεται εντός του περιόλου, οστις έχει μήκος συνήθως περί τὰ 170 μέτρα και πλάτος κατά τὸ ήμισυ. Εἰς εν δέ των άκρων αὐτοῦ άφίγουσι μίαν διόδον, ήτις δύναται να κλεισθῆ διά μέσου κινητῶν δοκῶν. Προς δέ, επί τῆς κορυφῆς ομάδος τινὸς πυκνῶν δένδρον κατασκευάζουσι είδος θεωρείου, όπου άνέρχεται ο άρχηγός των θηρευτῶν μετά τῆς ακολουθίας αὐτοῦ, οστις διευθύνει εκειθεν την επιχείρησιν και άνέτω παρακολουθεῖ τὰς περιπετείας του θεάματος, τόσον τῆς πανηγυρικῆς εισόδου των ελεφάντων εντός τῆς παγίδος ταύτης, όσον και τῆς ταπεινῆς εξόδου αὐτῶν ως αἰχμαλώτων.

Άληθῶς τὸ περίφραγμα τούτο δέν φημιζέται επί άντοχη, εάν λάβῃ τις υπ' όψει την δύναμιν των πελωρίων αὐτῶν ζῶων, αλλά του τὸ δέν σημαίνει άπέναντι τῆς μεγάλης δειλίας, μεθ' ής άλλως τε φυσικῶς είναι πεπρωκισμένα, άγνοοῦντα τελείως την χρῆσιν τῆς δυνάμεως ταύτης.

Τότε άρχεται ή θήρα. Πολλοί άνθρωποι επιφορτισμένοι καταλαμβάνουσι εκταςιν αρκετῶν μιλίων περιοχῆς, σχετικῶς τῷ άριθμῷ των ελεφάντων, οὗς θέλουσι να αἰχμαλωτίσωσιν. Αἱ προφυλάξεις, ας δέον να λάβωσιν απαιτοῦσι μεγάλην ύπομονήν. Δέν πρέπει ποτέ ν' άνησυχῆσωσι τους ελέφαντας, καθόσον δυνατόν να λάβωσιν έτέραν διεύθυνσιν, επειδή, ως εἴπομεν, είναι ζῶα ήσυχώτατα, τὰ όποια επιθυμοῦσι μόνον να βοσκήσωσιν εν ειρήνῃ και ήσυχίᾳ. εν ελαχίστῳ δέ θορύβῳ, φεύγουσι και δέον να έπωφεληθῆ τις τῆς καταστάσεως ταύτης και τότε μόνον να τους άνησυχῆσῃ, όπότεν θελήσῃ και έφ' όσον πρέπει διά να λάβωσι την δεινα ή δεινα διεύθυνσιν.

Ο ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΕΛΕΦΑΣ

Οὕτως, αφού ένώσωσι διαφόρους άγέλας από ήμέραν εις ήμέραν τῆς αναγκάζουσι διά του θορύβου πάντοτε να προχωρῶσι κατ' ολίγον και βραδέως προς τὸ διάφραγμα, (κοράλ). Εάν δέ σημεῖα και φόβοι αναγκάζουσι τους ελέφαντας να άμφιβάλλωσι περί τῆς προς τὰ πρόσω πορείας των, τότε λαμβάνουσιν οί Ιθαγενεῖς δραστηριώτερα μέτρα. Πέριξ αὐτῶν και από άποστάσεως δέκα έως δώδεκα μέτρων άνάπτουσι πυράς, ας διαρκῶς και νυχθημερόν τροφοδοτοῦσιν. Οί επιφορτισμένοι διά την ύπηρεσίαν ταύτην άνθρωποι συμποσοῦνται εις δύο έως τρεῖς χιλιάδας· σχηματίζουσι δέ διά μέσου των σχοίνων άτραπούς, δι' ὧν συγκοινωνοῦσιν, οί δέ άρχηγοί προσέχουσι πολὺ τους

άνδρας να διατηρῶσιν άπαρεγκλείτως τὰς θέσεις των, καθόσον ή ελαχίστη παρεκτροπή δύναται να φέρῃ ζημίαν άνυπολογίστως των ελεφάντων δυναμένων τότε να τραπῶσι προς άλλην διεύθυνσιν και να ματαιωθῆ ο σκοπὸς και οί κόποι πολλῶν ήμερῶν.

Οὕτω πάσα άπόπειρα των ελεφάντων αποβαίνει ματαιία και θαυμηδὸν μέγας άριθμὸς αὐτῶν εύρίσκεται άπροσδοκῆτως τόσον έγγὺς του περιόλου, ώστε ή των άνδρῶν ζώνη συσφιγγεται περιοριζόμενη έφ' εκατέρων των πλευρῶν του διαφράγματος και δέν απομένει άλλο ή να εισέλθωσιν εντός αὐτοῦ οί ελέφαντες και να διαταχθῆ άμέσως τὸ κλείσιμον.

(Έπεται τὸ τέλος).

ΑΥΤΟ ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ

Η ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΗΔ

Μόλις ἐγγώσθη ὁ θάνατος τοῦ Γουλ. Στήδ πολλά πνευματιστικά φύλλα καὶ περιοδικά, ἰδίως ἀγγλικά, ἐδημοσίευσαν παντός εἶδους σχετικὰς ἀνακοινώσεις, ἕως ἀπέδωκαν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ διασήμου ἀγγλο δημοσιογράφου καὶ πνευματιστοῦ, τοῦ τόσο ἀφρηθῆτος τερατίου τῶν βίων αὐτοῦ ἐν τῷ οὐκ ἐπιφανῶς ναυαγίῳ τοῦ Τιτανικοῦ.

Αἱ ἀνακοινώσεις αὗται δὲν εἶναι τόσο ἀξιωματικαὶ καὶ μελέτης, ὅσον ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ Light τῆς 8 Ἰουνίου, ἣς διακρίνεται ἀπασῶν καὶ ἀποτελεῖ τὴν μᾶλλον ἀθηναικὴν ἐπιβεβαίωσιν τῶν πνευματιστικῶν φαινομένων, ἅτινα καταπλήσονται τὸ γε νῦν ἔχον τὸν κόσμον δλόκληρον. Αὕτη ἔχει ὡς ἀκολούθως, ἦν καὶ ἀναδημοσιεύομεν ἐν μετὰ ταῦτα χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν.

«Θεωρῶ καθήκον ἀπαραίτητον, ἐπόμενος τῇ αἰδίῳ μνήμῃ τοῦ προσφιλοῦς μοι φίλου William T. Stead καὶ τῷ καθήκοντι μου πρὸς τὴν μεγάλην ἀλήθειαν τοῦ πνευματισμοῦ, νὰ ἀπειθῶν ἡμῖν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν, ἣν ἐλπίζω νὰ δημοσιεύσῃτε.

Εἶμαι ἐξ ἐπαγγέλματος διπλωμάτης, ἀντιπροσωπεύσας τὴν χώραν μου Σερβίαν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Βασιλέως τῆς Ρωμανίας, παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ, τρεῖς παρὰ τῇ αὐλῇ τῆς Βασιλείας τῆς Ἀγγλίας καὶ ἅπασι ἐν τῇ τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου Ζ'. Ἐκτὸς δὲ ἄλλων ὅπῃ ρεσιῶν μου ἀποτελῶ μέλος διαφόρων ἐπιστημονικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ Τιμητικῶν μέλος τῆς Βασιλικῆς Ἱστορικῆς Ἐταιρείας τοῦ Λονδίνου. Ἀναφέρω δὲ τὴν προσωπικὴν μου ταύτην ιδιότητα, ἵνα οἱ ἀναγνώσται ὑμῶν πληροφορηθῶσιν, ὅτι εἶμαι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες σταθμίζουσι τοιοῦτον εἶδος γεγονότα, ὡς καὶ τὰ γραφόμενά μου μετὰ πλήρους συναίσθησος καὶ εὐθύνης. Ἐπιπροστίθῃμι δὲ, ὅτι ἐπὶ πολλὰ ἔτη καταγίνομαι πολὺ ἐνδιαφερόμενος εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν μελέτην τῶν φαινομένων τούτων, μολονῶν δὲν ἤμην καὶ πεπεισμένος ἐντελῶς πνευματιστής.

Πληροφορηθεὶς ὅτι ἡ Κυρία Wried ἡ διάσημος ἀμερικανὶς μεσάζουσα, μεθ' ἧς ἐπειραματίσθη ὁ ἀντιναύαρχος Moore εὐρίσκειτο παρὰ τῷ κ. Γουλ Στήδ, ἐν Wimbledon, ἐζήτησα τὴν ἀδειαν τῆς Κυρίας ταύτης, ὅπως μοι ἐπιτρέψῃ, ἵνα διὰ προσωπικῆς ἐπισκέψεώς μου τῇ προσφέρω τὰς προσήσεις μου καὶ συμμαχέξω, εἰ δυνατόν, εἰς πνευματιστικὴν τινα συνεδρίασιν τῆς. Μοι ὤρισεν ὡς συνέντευξιν τὴν 16 Μαΐου, τῇ 10 ὥρᾳ καὶ ἡμισίᾳ τῆς πρωίας. Μετέβην τῇ συνοδείᾳ τοῦ φίλου μου κ. Η. Hinkovitch, διακεκριμένου δικηγόρου ἐν Κροατία, ὅστις πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἔλθει εἰς Λονδίνον.

Ἡ Κυρία Wried μᾶς ὠδήγησεν εἰς τὸ γρα-

φεῖον τῆς Ἰουλίας (*) λέγουσα ἡμῖν, ὅτι εἶναι «μεσάζουσα διὰ τῆς φωνῆς» καὶ ὅτι ἐν εὐνοικαῖς περιστάσεσιν πνεύματα ὑλοποιούμενα δύναται νὰ ἐμφανίζονται ἐν ὥρᾳ τῶν συνεδριάσεων τῆς. Μᾶς πρότεινε δ' ἀμέσως νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ἰδιαίτερον πνευματιστικὸν διαμέρισμα, ὡς καὶ τὸ δωμάτιον τῶν συνεδριάσεων, εἰς ἐπιθυμούμεν. Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ ἄλλοτε παρευρέθη εἰς συνεδριάσεις ἐνταῦθα, καὶ εἶχον ἤδη ἐξετάσει τὸ διαμέρισμα αὐτὸ μετ' ἄλλων γερμανῶν συναδέλφων, δὲν ἐθεώρησα πρέπον νὰ τὸ ἐξετάσω ἐκ νέου.

Ἐκάθισα μετὰ τοῦ δόκτορος κ. Hinkovitch ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ δωματίου, ἔναντι τοῦ πνευματιστικῶν διαμερίσματος. Ἡ κ. Wried δὲν εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἰδιαίτερον τοῦτο διαμέρισμα, ἀλλ' ἔμεινε καθήμενη καθ' ὄλον τὸ χρονικὸν διάστημα ἐπὶ καθίσματος ἔναντι μου. Ἐθετο δὲ ἀπέναντι τοῦ φίλου μου φωνητήριον (σάλπιγγα μεταφέρουσαν τὴν φωνήν) ἐκίνησε μικρὰν στρόφιγγα τοῦ βαστάζοντος τοῦτο κυτίου καὶ ἀμέσως τότε ἔσβυσε τὰ φῶτα καὶ ἐπῆλθε σκότος τελείως.

Ἀφοῦ τὸ μουσικὸν ὄργανον ἀπέδωκε ὠραίαν τινα μελωδίαν, ἱεράς ἀποχρώσεως, ἡ Κυρία Wried ἐδήλωσεν ἡμῖν, ὅτι αἱ συνθήκαι ἦσαν ἐξαιρετικαὶ καὶ θὰ ἠδυνάμεθα οὐχὶ μόνον ν' ἀκούσωμεν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἴδωμεν πνεύματα.

—Ἰδοῦ, προσέθηκε μετ' ὀλίγου, ὑπάρχει ἐνταῦθα τὸ πνεῦμα μιᾶς νέας γυναικός. Σᾶς κάμνει σημεῖα, Κύριε Miyatovitch, τὴν βλέπετε; Ἐγὼ οὐδὲν εἶδον, ἀλλ' ὁ φίλος μου ἔβλεπέ τι, εἶδος ὄγκου ἐξ ὀμίχλης, σχήματος ἐπιμήκουσ φωτεινοῦ.

—Αὕτη ψελλίζει—εἰπέπερ ἡ Ka Wried—ὅτι ὀνομάζεται Mayell, Adela ἢ Ada Mayel.

Ἐξεπλάγην τότε. Ἡ Δίς Adela Mayel φίλη μου ἐξαιρετικὸς, μεθ' ἧς συνεδεόμην πολὺ, εἶχεν ἀποθάνει πρὸ τριῶν ἐβδομάδων μόλις: Ἀλλὰ αἰφνης ἐξηφανίσθη, χωρὶς νὰ εἴπῃ τίποτε ἄλλο αὐτοστιγμῆ καὶ ἀνευ ἄλλης ἐκδηλώσεως ἐκ μέρους τῆς.

Μετὰ τινος στιγμῆς ἐφάνη φωτεινὸν τι σημεῖον ὀπισθεν τῆς μεσαζούσης, ὅπερ μετεκινήθη ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ ἰδιαίτερου διαμερίσματος, ὡσεὶ νὰ ἐφέρετο βραδέως ὑπὸ ἐλαφρᾶς τινος ἀδρας. Ἀλλὰ ἐν τῇ μετακινουμένῃ ταύτῃ βαθμιαίως καὶ ὅλως ἡσύχως αἰγλή, ἀνεφαίρετο πλέον οὐχὶ τὸ πνεῦμα, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πρόσωπον τοῦ φίλου μου κ. Γουλ. Στήδ, οὐχὶ δὲ ὡς συνήθως περιβεβλημένον διὰ λευκοῦ καλύματος, ὡς εἶδον πνεύματα ἐν ἄλλαις συνεδριάσεσιν, ἀλλ' ἐν τῇ συνήθει αὐτοῦ περιβολῇ. Τότε καὶ ἐγὼ καὶ ἡ Κυρία Wried ἐξεβάλλομεν

(*) Τὸ γραφεῖον τῆς «Ἰουλίας» συνέστησεν ὁ κ. Στήδ διὰ τὰς πνευματιστικὰς συνεδριάσεις, ὡς γνωστόν.

ταυτοχρόως κραυγὴν χαρᾶς· ὁ δὲ φίλος μου κ. Hinkovitch, ὅστις μόνον ἐκ φωτογραφίας ἐγγώριζεν τὸν κ. Στήδ, εἶπεν: «Ναί, εἶναι ὁ κ. Στήδ!»

Τὸ πνεῦμα τοῦ κ. Στήδ μοι ἐνευσε φιλικῶς καὶ ἐξηφανίσθη. Μετὰ ἡμῖσι ὁμοῦς δευτερολέπτου ἐφάνη ἐκ νέου καὶ ἔστη πρὸ ἐμοῦ, ἀλλ' ὀλίγον ὑψηλότερον, πρὸς τὴν στέγην, παρατηροῦν με καὶ ὑποκλινόμενον. Ἀνεφάνη εἶτα μετ' ὀλίγον καὶ τρίτην φοράν καὶ πάντες τὸ ἐβλέπομεν τότε εὐκρινέστερον ἢ πρῖν.

Μετὰ τὴν τρίτην ταύτην ἐξαφάνισιν ἠσθάνθη, ὅτι ἡ σάλπιγγς εἶχε στραφῆ πρὸς ἐμὲ καὶ τότε ἤκουσαμεν τὰς λέξεις ταύτας:

—Μάλιστα, εἶμαι ὁ Στήδ—ὁ Οὐίλιαμ Γ. Στήδ. Ἀγαπητέ μοι φίλε Miyatovitch, εἶμαι πολὺ εὐτυχῆς βλέπων σε ἐνταῦθα· προσῆλθον ἵνα σᾶς δώσω νέαν ἀπόδειξιν, ὅτι ὑπάρχει ζωὴ μετὰ θάνατον, καὶ ὅτι ὁ Πνευματισμὸς εἶναι ἀληθής. Προσεπάθων νὰ σᾶς πείσω, ὅτε εὐρισκόμην ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, ἀλλὰ πάντοτε ἀμφεβάλλετε ν' ἀποδεχθῆτε τὴν ἀλήθειαν.

Τὸν δῖκοψα τότε λέγων αὐτῷ: «Ἀλλὰ γνωρίζετε, ὅτι πάντοτε ἐπίστευσα εἰς ὅ,τι μοῦ ἐλέγετε!»

—Ναί, ἐξηκολούθησε—ἐπίστευσατε διότι σᾶς ὠμίλουν περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' ἤδη ἔρχομαι νὰ σᾶς φέρω ἀπόδειξιν τῶν ὄσων σᾶς ἔλεγον, καὶ δὲν θὰ πιστεύσῃτε μοναδικῶς, ἀλλὰ θὰ γνωρίσῃτε (προφέρων μετὰ πολλῆς ἐμφάσεως τὴν φράσιν ταύτην) ὅτι πραγματικῶς ὑπάρχει ζωὴ μετὰ τὸν θάνατον, καὶ ὁ Πνευματισμὸς εἶναι μία ἀλήθεια. Ἦδη, χαίρε, φίλε μου! Ὑπάρχει ἐνταῦθα ἡ Ἀδέλα Μάγελ, ἣτις ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς ὀμιλήσῃ!

Ὁ Στήδ οὐδέποτε εἶχε γνωρίσει τὴν Δα Ἄδα Μάγελ ἐν τῇ ἐνταῦθα ζωῇ του καὶ οὐδέποτε εἶχεν ἀκούσῃ νὰ ὀμιλῶσι περὶ αὐτῆς. Ἡ μὲν Ἄδα μοι ἀπέτεινε τότε τὸν λόγον δι' ὕφους εὐγενούς καὶ ἀφοσιωμένου, προσπαθοῦσα νὰ με πείσῃ ἐπὶ τινῶν ζητημάτων, ἅτινα με ἀπησχόλουν ζωηρῶς μετὰ τὸν θάνατόν τῆς καὶ λέγουσά μοι, ὅτι ἤδη εἶναι εὐτυχῆς. Εἶναι δὲ περιττὸν ν' ἀναφέρω ἐνταῦθα πᾶν ὅ,τι μοι εἶπεν. Ἡ Κυρία Wried καὶ ὁ κ. Hinkovitch ἤκουσαν ἅπασαν τὴν ὀμιλίαν τῆς.

Τότε πρὸς μεγάλην μου ἐκπληξιν καὶ πρὸς μεγάλην ἐπίσης ἀπορίαν τοῦ φίλου μου κροάτου ὑψηλῆς τῆς φωνῆς ἤρξατο νὰ τῷ ὀμιλῇ ἐν κροατικῇ διαλέκτῳ Ἦτο παλαιὸς τις φίλος του ἱατρός, ὅστις εἶχεν ἀποθάνει αἰφνῆδως ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος Ὁ φίλος μου κ. Χίνκοβιτς δὲν ἠδυνήθη νὰ βεβαιώσῃ τὴν ταυτότητά του, ἀλλ' ἐξηκολούθησεν ἐπὶ τινὰ χρόνον συνομιλοῦντες ἐν τῇ μητρικῇ αὐτῶν γλώσσῃ, ἦν φυσικῶς κάλλιστα ἠγνούουν καὶ ἐγώ. Ἡ δὲ Κυρία Wried διὰ πρώτην φοράν ἐν τῷ βίῳ τῆς ἤκουσε τὴν γλώσσαν ταύτην.

Ὁ κ. Hinkovitch τυχαίως τότε μετετόπισε

τὸ ὄργανον καὶ μολονῶντι προσεπάθησε νὰ τὸ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ θέσιν, καὶ ἐνόμισεν, ὅτι εἶχεν ἐπιτύχει τοῦτο, ἐν τούτοις ἡ φωνὴ δὲν ἐξηκολούθησεν. Ὅτε ἐφώτισαν τὸ δωμάτιον, ἡ Κυρία Wried ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἡ σάλπιγγς δὲν εὐρίσκειτο πλέον εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν τῆς καὶ τοῦτο ἐπεξήγει κατὰ τὴν γνώμην μου τὴν διακοπὴν τῆς ὀμιλίας.

Ἐννοεῖται, ὅτι τόσο ἐγὼ ὅσον καὶ ὁ φίλος μου βαθέως συνεκινήθημεν ἐπὶ τοῖς ἐκδηλωθείσι φαινομένοις κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς 16 Μαΐου μετὰ τῆς 11 ὥρας καὶ τῆς μεσημβρίας. Ἀνεφέρα δὲ ταῦτα εἰς τινὰς φίλους μου ὡς λίαν ἔκτακτα γεγονότα, ἅτινα ἐξελίσσοντο διαρκούντος τοῦ βίου μου. Τὰ ἐδιηγήθη ἐπίσης εἰς μίαν ἐκ τῶν σοφωτέρων γυναικῶν τῆς Γερμανίας, τὴν Κυρίαν τοῦ καθηγητοῦ Σελένκα Μαργαρίταν, ἣτις εἶχεν ἔλθῃ ἐσχάτως ἐκ Τενερίφας, ἐνθα εἶχε συστήσῃ σταθμὸν τινα δι' ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις τῶν πιθήκων. Ἡ κυρία αὕτη εἶχεν ἔλθῃ εἰς Λονδίνον διὰ νὰ γνωρίσῃ ἀπάσας τὰς λεπτομερείας τῆς καταστροφῆς τοῦ Τιτανικοῦ, ἐν τῷ ὅποιῳ εἶχεν ἀπολεσθῆ ὁ μέγας τῆς φίλος κ. Στήδ.

Προσεπαθήσαμεν παντὶ σθένει ἵνα συνεδριάσωμεν ἰδιαίτερος μετὰ τῶν Κυρίων Wried τὴν Παρασκευὴν καὶ 24 Μαΐου, τὴν 1 ὥραν μ. μ. Ἡ συνεδρίασις αὕτη ἐγένετο καὶ πάλιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἰουλίας», ἀλλ' οὐδεμίαν ἐκδηλώσιν παρήχθη, ἐκτὸς φωνῆς τινος ἀκουσθείσης, ἣτις ἐν μιᾷ στιγμῇ ἀνέκραξε: «Μένετε ἥσυχοι ἐπὶ τοῦ καθίσματος σας!»

Συμφωνήσαντες μετὰ τῆς Κυρίας Wried καὶ τῆς κυρίας Σελένκα ἐπανήλθομεν τὴν ἰδίαν ἑσπέραν καὶ συνεδριάσαμεν κατὰ τὴν 8ην ὥραν. Παρίσταντο δὲ κατὰ ταύτην ἡ Κυρία καὶ ὁ Κύριος Harper ὡς καὶ ἑτέρα τις κυρία συμπαθεστάτη, ἣς δὲν ἐνθυμούμαι τὸ ὄνομα καλῶς.

Χρόνον τινα μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως πάντες εἶδομεν ἐμφανιζόμενον τὸν κ. Στήδ, ἀλλὰ ἐν διαστήματι δεκάδος μόλις δευτερολέπτων καὶ ἐξαφανιζόμενον, ἵνα ἀναφανῆ εὐκρινέστερον ὀλίγον ἀργότερον, πλὴν οὐχὶ καὶ τόσο εὐκρινῶς, ὅσον ἐνεφανίσθη τὴν 16 Μαΐου. Τοῦτο ὑπῆρξεν τὸ μόνον φαινόμενον ὑλοποιήσεως κατὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην, ἀλλ' ἰκανοποιήθημεν δι' ἰδιαίτερον ποικίλων καὶ θαυμασίων προφορικῶν ἐκδηλώσεων. Ὁ κ. Στήδ ἔσχε μακρὰν συνομιλίαν μετὰ τῆς Κυρίας Σελένκα καὶ βραχείαν μετ' ἐμοῦ, ὑπεθυμίζων μοι περιστατικὸν τι, ὅπερ πρὸ διαιτίας διεπράχθη ἐν τῷ γραφεῖῳ του ἐν Μοβμπράν.

Ἡ μὲν Ἄδα Μάγελ μοι ὀμίλησεν εἶτα ἐκ νέου, λέγουσά μοι μετὰ τῶν ἄλλων, ὅτι ἐγνωρίζεν, ὅτι αἱ ἀδελφαὶ τῆς καὶ ἡ ἀνεψιά τῆς μοι ἔγραφον, δι' ὅπερ ἐχαίρετο πολὺ.

Μετὰ τοῦτο ἡ μήτηρ μου μοι ὀμίλησε μετὰ πολλῆς τρυφερότητος ἐν τῇ σερβικῇ ἡμῶν

τήν ἑλπίδα καὶ τὸ τελευταῖον μέσον σωτηρίας εἰς τὰ ἀσθενέστερα τῶν ζώων κατὰ τὴν ὄραν τοῦ ἐσχάτου κινδύνου; "Ὅταν ὁ λαγῶδες καταδιωκόμενος ὑπὸ τοῦ κυνηγοῦ, τραυματισθῆ, παύει νὰ τρέχῃ πλέον, ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ καρμάτου κατὰ θείαν πρόνοιαν ἀποβάλλει τοῦ σώματός του τὴν ἰδιάζουσαν δομήν, ἐξ ἧς ὀδηγούμενος ὁ κύων θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνακαλύψῃ αὐτὸν καὶ οὕτω πολλάκις σφάζεται. Ποῦ θὰ ἠδύνατό τις νὰ στρέφῃ τὸ βλέμμα του καὶ νὰ μὴ ἀνακαλύπτῃ τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ;

Διατρέψετε, ἀδελφοί μου, τὸν Θεόν, προσεύχεσθε πρὸς ἐκεῖνον, ὑπερ βελτιώσεως τῆς ψυχῆς σας, ἀποδιώξατε ἀπὸ τῶν ψυχῶν σας τὴν ἀπελπισίαν, πράττετε διαρκῶς ἀγαθοεργίας, ἱκανοποιεῖτε ὅσον δύνασθε ὀλιγώτερον τὰς ἀπαιτήσεις τῆς σαρκὸς καὶ ἀναμένετε θαρροῦντως τὴν γλυκείαν ἀνατολήν τοῦ φωτός τοῦ ἄλλου κόσμου.

ΑΛ. ΒΟΥΓΓΑΡΗΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ

Τὸ **ἀδιάδροχον** (μονομαῆς) γίνεται εἰς λουτρὸν ἀποτελούμενον ἐκ λινλαίου, εἰς τὸ ὁποῖον προστίθεται ἡ δόσουσα ποσότης κηροῦ θερμαινόμενον δὲ μέχρι ἔξεως ἐμβαπτίζεται τὸ πρὸς ἐπίχεισιν ὑφασμα στεγνόν. Τὸ ὑφασμα δὲ τοῦτο ἐπειτα κρημαίνεται ἐπὶ τινι χρόνον, ἕως ὅτου στραγγίσῃ καὶ εἰτα τὸ τευτώνουν.

Τὰ **φύκια** τῆς θαλάσσης εἶναι ἀξιόλογον λιπασμα καὶ συνιστᾶται πολὺ. Περιέχουν δὲ ἀρκετὴν ποσότητα ἀζώτου, φωσφορικοῦ ὀξέος, κάλιου καὶ ἄσβεστου, ἐκπερτεροῦν δὲ τὰ ἄλλα ὄργανικά λιπάσματα, διότι δὲν περιέχουν σπέρματα ἀγρίων καὶ παρσιτίων φυτῶν καὶ ὄργανα ἐντόμων. Πρὸς χρῆσιν των πρέπει νὰ πλύνωνται πρῶτον ἐν τῷ ρυάκῳ ἢ ἀφίνονται ὑπὸ τὴν ἐπιήρσειαν 2-3 φθινοπωρινῶν βροχῶν καὶ ἀναμιγνύονται μὲ ἀχνόεντον κόκκρον ζώων καὶ μένουσιν ἐν σωρῷ μαζὺ διὰ νὰ χωνεῖσονται μαζὺ. "Ὅταν δὲν εἶναι ἐξαιμυρισμένα πρέπει νὰ χρησιμοποιῶνται εἰς μικρὰ ποσὰ ἀναμιγνύμεν μὲ ζωικήν κόκκρον ἢ ἀφοῦ προηγουμένως τεθῶσιν ὑπὸ τὰ ζῶα ὡς στραμνή. "Ὅταν ἡ μεταφορά των εἶναι δαπανηρά, πρέπει τοσούτου νὰ κλιώνονται καὶ νὰ χρησιμοποιῶνται ἢ στάκτη των εἰς ἐδάφη μὴ ἄλμυρά.

Διὰ τὰς **ὄρνιθας**. Διὰ νὰ κατορθώσῃτε νὰ κάμετε νὰ κλωσῇ μία ὄρνιθα, διαλέξατε τὴν ἡμερωτέραν καὶ πρὸς τὸ τέλος τῆς ἑτησίας ὠοπαγωγῆς τῆς μαθήσατέ την εἰς τὸ στέρνον, τὸ ὁποῖον κτυπᾶτε μὲ ἄγριο κλαδί, ὥστε νὰ κοκκινήσῃ κλεισατέ την εἰς ἕν καλζίδιον μὲ κάλυμμα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἦνε ὑποχρωσμένη νὰ μένῃ καθισμένη, τοποθετήσατέ την εἰς ἕν σκοτεινόν, ἡσυχον, ἀλλὰ εὐάερον μέρος μὲ ὀλίγα ἀγία, τὰ ὁποῖα κατ' ἀρχάς, ἐπειδὴ τῆς δροσίζουσιν τὸ φλογισμένον μέρος τοῦ μαθηθέντος στέρνου τῆς, τὴν εὐχαριστοῦν καὶ συμβαίνει τοιουτοτρόπως νὰ συνειθίζῃ μετὰ τὴν νέαν τῆς κατάστασιν. Τὸ τοιοῦτον ἐπιτυγχάνει καλλίτερον μὲ γαλοπούλες, αἱ ὁποῖαι σκεπάζουσι περισσότερα, ὡς γνωστὸν, ἀγία.

Σάπωνες. Οἱ ἐκ οἰσιμελαίου ὡς καὶ πάντες οἱ σάπωνες οἱ δι' ἀπλῆς χυλώσεως βραδύνουν νὰ ξηρανθοῦν, διότι κρατοῦν μέρος τῆς γλυκερίνης των,

ἧτις εἶναι ὑγροσκοπική. Ὡς τάλκην μεταχειρίζονται ἐνταῦθα τὸ τοιμημένον μάγμαρον διὰ νὰ προστεθῇ εἰς τὸν σάπωνα γαλακτοῦται δι' ὀλίγης ἀραιᾶς ὑδραύλου ἢ ἀραιοῦ ῥύματος. Δύνασθε νὰ προμηθευθεῖτε ἀπὸ τὰ ἀσβεστοπωλεῖα ὑπὸ τὸ ὄνομα μάγμαρον.

Αἱ κυριώτεροι οὐσίαι διὰ τῶν ὁποίων νοθεύεται τὸ ἐρυθροῦν πέπερι εἶναι: ὑπολείμματα σιτηρῶν, πλακοῦντες ἐλαιώδεις, πυρρῆνες κονιοποιημένοι, συχνότατα δὲ τὸ ἐρυθροῦν ξύλον τοῦ σανδάλου, καὶ ἡ κροκοδρυζα (Crocuma), ὥστε ἡ ἀνίχνευσις πρέπει νὰ γίνῃ δι' αὐτὰς τὰς οὐσίας.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ μετριοπάθεια εἶναι μετᾶξινον νῆμα, ὅπερ χρησιμοποιεῖ ὡς δεσμὸς ὄλων τῶν μαργαριτῶν τῆς ἀρετῆς.

Αἱ γυναῖκες τὰ βλέπουσιν ὀλα κατὰ τὴν ψυχικὴν αὐτῶν διάθεσιν. Ὁ ἔρωσ δι' αὐτὰς εἶναι τὸ μόνον φῶς.

Ὁ πλοῦτος αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν πολὺ ὀλιγώτερον διαφθείρει τοὺς ἀνθρώπους ἢ ὅσον ἡ ἐπιδίωξις τοῦ πλοῦτου.

Ἡ ἀληθὴς ἀντιπόδοσις ἀπατηθέντος συζύγου εἶναι νὰ ἐπιδεικνύῃ ἦθος ἀνθρώπου εὐτυχούς.

Πᾶν ὅ,τι πράττεται ἐξ ἔρωτος γίνεται πάντοτε ἔξω τῆς σφαιρας τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ πονηροῦ.

"Ἄν ὁ ἀνθρώπος συχνότερον ἐσκέπτετο τὸν θάνατον καὶ σπανιώτερον τὴν ζωὴν, θὰ ἦτο μᾶλλον φιλόδηρος, ὀλιγώτερον ἐγωιστῆς καὶ περισσότερον φιλοδικαίος.

Αἱ περιστάσεις συντείνουσι περισσότερον εἰς τὴν μεταβολὴν τῶν ἰδεῶν ἢ ἡ μεγαλειτέρα βία.

Πολλὰ ζῶα εἶναι εὐτυχέστερα τῶν ἀνθρώπων, καθὼς ἀπερχόμενα τοῦ κόσμου τούτου ἔχουσι τὴν συνείδησιν ἡσυχον, ὅτι ἐξέτελεσαν τὸν ἐνταῦθα προορισμὸν των ὡς ὤρισεν αὐτοῖς ἡ φύσις.

Ὁ καλεῖτερος νοῦς, ἡ μεγαλειτέρα εὐφυΐα ὡς καὶ ἡ ἰσχυροτέρα μηχανικὴ ἀνθρωπίνη δύναμις δὲν δύνανται νὰ μεταβάλωσι τὸν φυσικὸν ροῦν οἰουδήποτε πρᾶγματός, ἀνεῦ ἑτέρας φυσικῆς ἀντιρρόπου δυνάμεως.

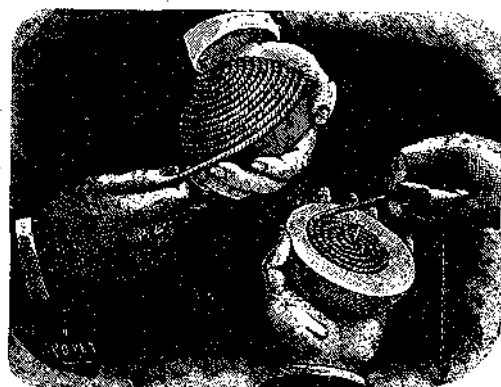
Ἡ γυνὴ δὲν θὰ ἀνυψοῦτο εἰς τὸ σημερινὸν σημεῖον, ἐὰν δὲν ἐπέλασε τοσοῦτον λυσοῦδῶς κατὰ τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνδρὸς καὶ δι' ἀποταμειντικῶς.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ἐπιφάνεια τῆς σφαιρας.

Διὰ τῶν περσῶν τοῦ σακρᾶφιου (δομίνου) ἐπανελάβομεν ἄλλοτε τὴν ἀπόδειξιν τοῦ τετραγώνου τῆς ὑποτινύσεως ὡς ἐπίσης διὰ δεδιλωμένου τεμαχίου χάρτου ἀπεδείξαμεν, ὅτι τὸ σύνολον τῶν τριῶν γωνιῶν ἐνὸς τριγώνου εἶναι ἴσον πρὸς δύο ὀρθὰς αὐτοῦ γωνίας.

"Ἢδη μέλλομεν διὰ τεχνητοῦ ἐπίσης μέσου καὶ ἀνεῦ ὑπολογισμῶν ν' ἀποδείξωμεν ἐν τῶν σημαντικωτέρων θεωρημάτων τῆς γεωμετρίας ἐν τῷ διαστήματι, ἧτοι τὸ ἀκόλουθον: **Ἡ ἐπιφάνεια μιᾶς σφαιρας εἶναι ἴση πρὸς τετραπλάσιον τῆς ἐπιφάνειαν ἐνὸς μεγάλου κύκλου αὐτῆς** (Γνωστὸν

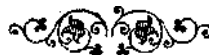

δέ, ὅτι ὁ μέγας κύκλος τῆς σφαιρας εἶναι τὸ ἀποτελούμενον τμήμα τῆς σφαιρας ταύτης, ὅταν ἐπιπέδον τι διέλθῃ διὰ τοῦ κέντρου αὐτῆς. Ἡ ἄκτις τοῦ μεγάλου κύκλου εἶναι συνεπὼς ἴσην πρὸς τὴν ἄκτινα τῆς σφαιρας).

Προϊονίσωμεν, ἐν παραδείγματι, εἰς τὸ μέσον αὐτῆς ξυλίνην σφαιραν οἰανδήποτε καὶ λάβωμεν τὰ δύο ἡμισυ αὐτῆς καὶ ἀφοῦ κερφήσωμεν εἰς ἕκαστον ἀνά ἕν μικρὸν κερφίον, ἧτοι εἰς τὰ κέντρα τοῦ τε σφαιρικοῦ ἡμίσεος καὶ τοῦ ἐπιπέδου, ὡς δεικνυται ἐν τῷ ἑναντι ἡμῶν σχήματι, περιτυλίξωμεν διὰ νῆματος ἀμφοτέρως τὰς ἐπιφανείας, οὕτως ὥστε νὰ καταλάβῃ ἐπ' ἀκριβῶς τὰ διαμερίσματα αὐτῶν, ἧτοι τὸ κερτὸν καὶ τὸ ἐπίπεδον.

"Ἢδη ἐκτυλίξωμεν ἀμφοτέρω τὰ νῆματα καὶ θὰ ἴδωμεν, ὅτι τὸ πρῶτον τῆς σφαιρικῆς ἐπιφανείας εἶναι δις μακρότερον τῆς ἐπιπέδου, ἐξ οὗ θὰ συμπεράνωμεν, ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τῆς ἡμισφαιρας εἶναι ἴση πρὸς δύο φορές τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ μεγάλου κύκλου αὐτῆς καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ ἐπιφάνεια ὀλοκλήρου τῆς σφαιρας εἶναι τετραπλάσιον τῆς ἐπιφάνειας τοῦ μεγάλου κύκλου τῆς.

Φ. Π.

ἘΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Διατήρησις ὄλων.

Χημικός τις μεγάλου Κτηματικοῦ Συνδέσμου τῆς Αὐστραλίας ἐφεύρε μέθοδον διὰ τῆς ὁποίας δύνανται τὰ ἀγία νὰ διατηρηθοῦν ἐπὶ πολὺν καιρὸν. Αὕτη δὲ συνίσταται εἰς ἀποξήρανσιν σχετικῶς μετρία; θερμοκρασίας 72 βαθμῶν Κελ., δι' οὗ δὲν βράζεται μὲν τὸ ὄλον, ἀλλὰ μόνον ἀφαιρεῖται τὸ ἐν αὐτῷ ὕδωρ.

"Ὅταν θὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ οὕτω παρεσκευασμένον ὄλον, ἀρκεῖ νὰ τῷ προστεθῇ ὀλίγον ὕδωρ καὶ τότε, λέγουσιν, ὅτι δὲν διαφέρει ποσῶς τοῦ γαλοῦ. Τὰ μέχρι τοῦδε γενομένα πειράματα φαίνονται, ὅτι ἐπέτυχον τόσον, ὥστε οἱ κτηματῆς προέβησαν εἰς σύστασιν συνεταιρικῶν ἐγκαταστάσεων διὰ τὴν τοιαύτην διατήρησιν τῶν ὄλων, τὰ ὁποῖα ἐπὶ μῆνας μένουσιν ἀναλλοίωτα, χωρὶς νὰ χάσουν τι ἀπὸ τὴν γεῦσιν, τὴν ὄσμην καὶ τὸ χρῶμα των.

Ἀφαίρεσις κηλίδων σκορίας ἐκ λευκῶν ἐνδυμάτων.

Εἰς μίαν φιάλην ἀναταράττομεν καλῶς 10 γρ. ὀξελικοῦ ὀξέος, (δηλητηριώδες) 10 γρ. χυμοῦ λεμονίου, 10 γρὰμ. μαγειρικοῦ ἄλατος καὶ 80 γρ. θερμοῦ ὕδατος καὶ διυλίξωμεν διὰ διηθητικοῦ χάρτου. Ἐπαλείφομεν τότε μὲ τὸ ὑγρὸν τὴν κηλίδα καὶ τρίβομεν τὸ σχετικὸν μέρος. Πρέπει δὲ νὰ ἐκπλυθῇ καλῶς μὲ καθαρὸν νερόν. Ἐπίσης κηλίδες μελάνης ἀφαιροῦνται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Τεχνητὰ ἀγία.

Τὸ δύσκολον πρόβλημα τῆς ἐξευρέσεως ἀρκετῶν ὄλων διὰ τὴν κολοσσίαν κατανάλωσιν μιᾶς μεγαλουπόλεως, ἐλύθη ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τρόπον ἀπλοῦστατον καὶ νέον, κατασκευάζοντες δηλαδὴ τεχνητὰ ὄλα ὡς ἑξῆς:

Τὸν κροκὸν κάμνουσιν ἐκ σίτου καὶ ἀμύλου, καὶ διὰ τὸ λεύκωμα μεταχειρίζονται ἄλβουμίνην. Καὶ ὁ λεπτός ἐκεῖνος ἰστός, τὸν ὁποῖον ἔχει τὸ φυσικὸν ὄλον γίνεται εἰς τὸ τεχνητὸν ἀπὸ ζελατίνης. Ὁ δὲ φλοιὸς τέλος γίνεται ἐκ μίγματος συνισταμένου ἐξ ἄσβεστου καὶ ζελατίνης προβαίνουσιν δὲ ὡς ἑξῆς: Πρῶτον δίδουσιν εἰς τὸν κροκὸν σχῆμα ἐπιμήκτες, τὸν κάμνουσιν νὰ πῆξῃ, τὸν περιβάλλουσιν μὲ ἄλβουμίνην καὶ διὰ περιστροφικῆς κινήσεως λαμβάνει τὸ ὄλον τὸ σῆνδες σχῆμα. Τὸ τεχνητὸν τοῦτο πρῶτον ἤρχισε ἦδη νὰ κάμνη συναγωνισμὸν, καθ' ὅσον τὰ τεχνητὰ ὄλα δύνανται νὰ κατασκευάζωνται εἰς ἀμέτρητα ποσὰ ἀνεῦ δυσκολιῶν. Πολλοὶνται ἕως μόνον ὡς σφιγκῶς βρασμένα ὄλα, διὰ τοῦτο οἱ θέλοντες ν' ἀποφύγωσι τὴν νοθείαν ἀγοράζουσιν μόνον ἄβραστα τοιαῦτα.

ΤΙ ἘΧΩ ΓΙΑ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

Θέλεις ἀγάπη μου γλυκεῖα τὸ γαλανὸ σου μάτι καρδιά νὰ ἰδῇ ἂν μ' ἀφῆσε νᾶξω καὶ γὼ κομᾶτι;

Πᾶρε μαχαίρι κοφτερὸ καὶ σφάξε με θεὰ μου νὰ ἰδῇ; πῶς δὲν εὐρίσκειται καρδιά στὰ σωθικά μου.

γιατὶ ἀπὸ 'κεινὴ τῆ στιγμῆ ποθ' ἐφάνηκες μπροστά μου μπορῶ νὰ ζῶ χωρὶς καρδιά γιατὶ ἔχω ἐσὲ καρδιά μου.

Ζάκυνθος

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΑΔΟΥΤΣΗΣ

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Μεταξύ δύο φίλων ιατρών :

Ο πρώτος. Φαντάσου, φίλε μου, τί άτυχία... Μ' εκάλισαν να υπάγω εις ενός άσθενούς, άλλ' ήτον πλέον άργά.

Ο δεύτερος. Τι ; ειχεν άποθάνει ;

Ο πρώτος. Όχι, ειχε γίνει καλά.

— Δεσποινίς, αγαπάτε τους πιθήκους ;

— Τι έννοείτε, να εκλάβω την ερώτησίν σας ως πρότασιν γάμου ;

— Τι εύφύια ! Εκεί ήθελα να καταλήξω.

— Τό έννόησα από τους πιθηκισμούς σας.

Υπηρέτρια ζητοῦσα θέσιν, παρουσιάζει τό βιβλίάκιόν της.

Η κυρία. Εύχαριστώσας θά σέ εκαιρωνα, άλλά παρατηρώ έδώ γραμμένα όχι τόσον καλά πράγματα γιά σένα.

Η ύπηρέτρια. (μετά θυμού) Καί τί πταίφ έγώ, Κυρία, μήπως τά έγγραφα έγώ αυτά ;

Είς έν υπερπλήρες τραύμ ό έκτακτός Κήτοος κάθηται εις τά γόνατα του πατρός του, ότε παρατηρεί δύο Κυρίας εισερχομένας, εις μίαν εκ των όποιων κάποιος νέος Κύριος τή παραχωρεί την θέσιν του. Τότε έγχερόμενος και αυτός :

— Πατέρα, λέγει πρός τόν γεννήτορά του, στέκομαι και έγώ όρθιος, ά ; καθήση ή Κυρία εις την θέσιν μου.

Η σύζυγος. Μα αυτό είναι άνυπόφορον, όλην την νύκτα, καίμενε, όμιλοσες εις τόν ύπνον σου.

Ο σύζυγος. Είναι όπου την ήμέραν όλο σό όμιλεις και δέν μ' άφίνεις να σ' άπαντήσω

Η σύζυγος, "Α, ναι, άνδροόλη μου, γι' αυτό μου έλεγες, «αύριον θά σοῦ δάσω χρήματα να ψωνίσης.»

Ο σύζυγος. (έγχερόμενος) Ποτέ ! δέν είναι δυνατόν, όχι, να σοῦ έλεγα τέτοιο πράγμα.

Η σύζυγος. Σοῦ όρκίζομαι, Κωστάκη μου, να, όλη νύκτα που παραμιλοσες, αυτό μου έλεγες.

Ο σύζυγος. Αί, τότε άπόψε που θά σοῦ τό εκαναλέγω, να μου πής και σό : «Δόσε μου τα άμέσως.»

Μεταξύ υιοῦ και πατρός.

Άλλό, παιδί μου, δέν έντρέπεσαι να λέγης ψεύματα ; Έγώ εις την ήλικίαν σου ποτέ δέν έφεντόμην.

— Και ποτέ τότε, πατέρα, ήρχισες του λόγου σου να ψεύδουσαι ;

Η σύζυγός σου, φίλε μου, έχει θαυμάσια μαλλιά. Πρέπει πολύ να τά προφυλάττη ; δια να διατηρούνται τόσον καλά.

— Και βέβαια τά προφυλάττει. Κάθε βράδυ να κλείει εις τό σορτάρι.

Οί δύο παλαιοί φίλοι.

— Αιωνίως ό ίδιος εισαι, Πέτρε, αιωνίως άπένταρος, αιωνίως φαφλατάς, αιωνίως άνόητος και αιωνίως σπάταλος.

— Και δέν μου λέγεις, σό, ό όποιος εισαι όλος διαφορετικός, αιωνίως οικονομός, αιωνίως σωπηλός, αιωνίως φρόνιμος και αιωνίως σαχλός, τί καλύτερος εισαι από έμέ ;

— Άπλοσότητα, ζώ καλύτερα από σέ.

— Και έγώ δέν πιστεύω ν' άποθάνω χειρότερα από σένα.

— Πάλιν άργήσατε, κύριε Κοκκινίδη.

— Μα δέν εργάζεται τό ρολόί, μου, κύριε προϊστάμενε.

— Φαίνεται, ότι όμοιάζετε.

Εύρίσκειται εις τά ασφαλή ίχνη του κλέπτου.

Δεσποινίς. — Κύριε άστυνόμει, την περασμένην νύκτα μου εκλεψαν όλες της νότες του πιάνου μου.

— Άστυνόμος. — Δίχως άλλο, κάποιος γείτονάς σας θά εινε.

— Όλο παρατρώς φροῦτα ! Θ' άρρωστήσης.

— Και τί πειράζει... τόν γιατρό μας του σπιτιού τόν έχομε με τόν χρόνον.

— Ήρστε, έμένα αι ιδέαι γυρίζουν διαρκώς στό κεφάλι μου !

Μία κυρία — Μα βέβαια, άφοῦ έχουν τόσον άδειών χρόνον εκει μέσα

Ο μικρός. — Μπαμπά ! Τώρα που άγόρασες στην άδερφοῦλα ένα πιάνο, δέν μου άγοράζεις και μένα ένα ποδήλατον ;

— Γιατί, τί τό θέλεις παιδί μου ;

— Για να φεύγω, όταν κάνη μάθημα.

ΚΑΙΤΗ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Με μίαν αιφνηθίαν πτήσιν προς τό άπειρον, ή άβρα των δεκαεπτά Μαλιων παρθένος εξηφανίσθη.

Χθές άκόμη ή περίσχεπτος μορφή της ένετρώφα εις τά προσφιλή βιβλία της και ή μικρά παλαιά συνεργάτις της «Φύσεως» ήτοιμαζε την μετάφρασιν

ένός διηγήματος, αυτού τούτου φεῦ ! του ήδη δημοσιευμένου εις τό παρόν τεῦχος.

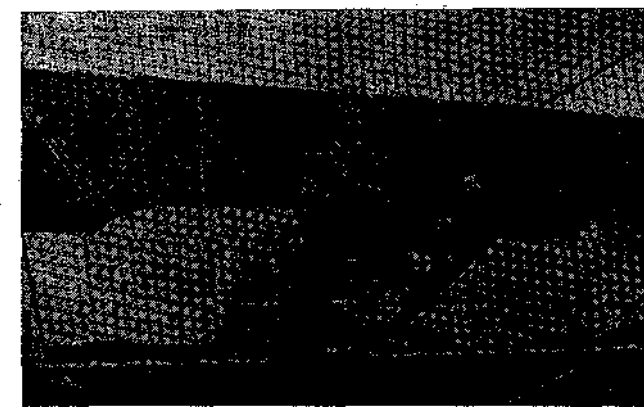
Έξαιφνης ή πρόωρος σοβαρότης της παιδίσκης έτράπη εις άνεξήγητον εξάντλησιν και δια μίας, έντελώς όλως άπροόπτως, ως διάττων άστρη έσβέσθη.

Ποία τάρχ παραμυθία ειναί ίκανή να φέρη την γαλήνην εις την προσφιλή εκείνην της αποπτώσεως έστίαν ;

Είς έπίγειος, ζών άγγελος, μετεσχηματίσθη, ως δια μχγείας, εις όδυνηράν όπτασίαν, εις άλγεινήν άνάμνησιν.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Η ιδέα, ότι τά σπανάκια εινε τά μάλλον σιδηρούχα λαχανικά, δέν εινε μόνον διαδεδομένη παρά τῷ κοινῷ, άλλά και εις αυτούς τους κύκλους των ιατρών. Άπεδείχθη όμως έσχατως, ότι δέν εινε όρθή ή δοξασία αυτή. έξ όλων των χορταρικών, τά όποια τρώγομεν, τόν περισσότερο σίδηρον ένέχουν τά μαρούλια και τόν ολιγώτερον τά σπανάκια. Γεγονός εινε, ότι και τά γεώμηλα ένέχουν σίδηρον. Μετά τά μαρούλια εινε τά πλουσιώτερα εις σίδηρον τά φύλλα των κοκκινογουλιών, έπειτα τά λάχανα, τά εντίδια, τά γεώμηλα και τελευταίως τά σπανάκια. Τό ζήτημά έχει κατά τούτο σημασίαν, καθ' όσον εκ των όρνικτων ούσιων χρειάζεται ό άνθρωπος περίπου καθ' εκάστην 1/4 του χιλιοστογραμμου σιδηρου δια την θρέψιν του. Ο ιατρός σας.

ωοιζόντας, ότι και ή αεροπλοία παρ' ήμιν θά αναπτυχθῆ δεόντως και θά επιδείξη την αυτήν πρόοδον και εξέλιξιν, όπως και τά ναυτικά μας και ότι έν λίαν προσχευέ μελλοντι θά δύναται να άμιλλάται προς την ευρωπαϊκήν αεροπλοίαν.

Η ΝΕΑ ΠΥΘΙΑ

Η μέθοδος της εξακριβώσεως του χαρακτήρος, έλαττωμάτων και προτερημάτων παντός άτομου προκύπτει εκ της μεγάλης πείρας του παρατηρητού και των φυσιολογικών αιτίων και φαινομένων του εξεταζομένου. Άφελει δε αυτή σημαντικώς εις τόν διακανονισμόν της πορείας του μέλλοντος βίου και εις την βελτίωσιν και άρσιν των κακώς έχόντων. Ούτως, δυνατόν να θεραπευθῆ και ό ύστερικός και ό νευρασθενής και ό άφηρημένος και ό έλαττωματίας, όπόταν ή αιτία του έλαττώματος έχει βάσιν φυσιολογικήν αιτίαν. Πάσα δε φυσιολογική υλτία αίρεται δια της φυσιολογικής όδοῦ.

Ούτω μετά θαυμασίας ακριβείας, συνωδέ τοίς φυσιολογικώς νόμοις και τῇ άποκτηθείσῃ ιδιοσυγκρασίῃ εξακριβούται και τό σχετικόν μέλλον κατόπιν της άποκαλύψεως των παρελθόντων και παρόντων γεγονότων έν τῷ εκάστῳ βίῳ. Ο τόνος της φωνῆς, ή έντασις του βλέμματος, ό χρωματισμός του και τά περίε σχηματισθέντα κενά εκ της πορείας του βίου σημεία, αι τε ρητίδες του προσώπου, ό σχηματισμός της ρινός, τό μέγεθος και ή κλίσις αυτής ως και των ότων, ή όμιλία και αι κινήσεις του σώματος, των χειρών και ποδών και αι γραμμαι της παλάμης κλπ. εισιν άσφαλή τεκμήρια και ένδείξεις της διαδηλώσεως της ψυχικής και φυσιολογικής καταστάσεως του ανθρώπου, άτινα άνεκαθεν και έπιστήμονες και εμπειρικοί και φυσιοδίφοι και παρατηρηταί και έμελέτησαν και έπιμελώς εξήτασαν.

Όστε ήδη πās τις δύναται ν' άποτεινή ήμιν είτε προφορικώς, είτε έγγραφως, οιοδήποτε έρώτημα. Περί εκβάσεως ομοσθήποτε υποθέσεώς του περι άσθενείας, περι γάμου, περι φίλων και έχθρών, περι μεταβολής βιωτικής καταστάσεως, ταξειδίου, ζημίας και κέρδους περι μελλοντος κτλ.

Μακρόθεν ή έρώτησις γίνεται έγγραφως. Ο ένδιαφερόμενος δέον να στείλη την φωτογραφίαν του, ουχι παλαιότεραν των δύο έτών, με σημειώσιν ιδιόχειρον της ήλικίας του, του τόπου της γεννήσεως του, του επαγγέλματός του και της εγγάμου ή ου καταστάσεως του, μετά του σχετικού έρωτήματος και οιασδήποτε άμοιβῆς κατά βούλησιν, ήτις διατίθεται εις αγαθοεργόν σκοπόν.

Πάσα Άποστολή-

Κύριον Φ. Πρίντζην

Όδός Σωκράτους 2, Άθήνας

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΑΕΡΟΠΛΟΙΑ ΜΑΣ

Η στρατιωτική αεροπλοία έν Ελλάδα, όπως και ή ιδιωτική, ένεκαινιασθη υπό καλούς οίωνους, και εύτυχώς μέχρι τούδε έχομεν καλά άποτελέσματα. Τό πρώτον στρατιωτικόν αεροπλάνον ό «Δαιδαλος» διευθυνόμενον και πιδαλιουχούμενον υπό του κ. Καμπέρου, ως εμφαίνεται και έν τῇ έναντι εικόνη, εξετέλεσε μέχρι τούδε πτήσεις και έλιγμούς άρκετά επιτυχείς, έναερίως και επιθαλασσίως προ-

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

8. Αίνιγμα.

Με τή ζώνη μου στή μέση,
Σά σέ πιόσω σέ πεδαίνω
Σάν τή βγάλω και μ' ἀνεύσης
Νά πεθάνης σ' ἀνασταίνω.

9. Πρόβλημα.

Ἐκ τῶν δέκα κατωτέρω γραμμάτων νά σχηματισθοῦν σταυροειδῶς δύο μυθολογικά ὀνόματα.

ΙΛΑΣ ΤΑΑΑΑΑΔ

10. Πρόβλημα.

Σχηματίσατε ἀρχαίαν παροιμίαν ἐκ τῶν ἑξῆς δώδεκα συλλαβῶν :

ον, ρή, ας, χω, τα, μα, κτε, ἄν, ρι, κρε, ατέρ, μή,

11. Αίνιγμα.

Τεργῆ ὄρα ἂν με λάβης
Εἶμαι κ' ἔσομ' αἰωνίως.
Ἄν δέ μ' ἀναγαμματίσης
Θεά γίνωμ' αἰφηνδίως.

ΔΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

4ου ΤΕΥΧΟΥΣ

- 4. Ὄν—ὄν.
- 6. Κόμης—Κάμη.
- 6. Ὑπενθιμίζομεν ὄμιν ἤμας.
- 7. Πανταχού Παρών.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ.

Α. Μ. Μεσολόγγιον. Ἐπιστολή ἐλήφθη, σᾶς ἀπηντήσαμεν.—**Α. Κ. Ἀλεξάνδρειαν** Δελτάριον ἐλήφθη, ἔχει καλῶς.—**Α. Π. Γαλάσιον.** Ἀποστολή ἐφημερίδων ἔπαυσεν, ὡς γράφετε.—**Α. Σ. Ταϊράσιον.** Ληρήματα ἐλήφθησαν, Πανόραμα παρεδόθη εἰς Πλοίαρχον.—**Ε. Χ. Ρέθυμον.** Πρώτη ἑξαμηνία ἐλήφθη, ἀναμείνομεν και δευτέραν.—**Α. Π. Γ. Ἀμαλιάδα.** Φυλλάδια σᾶς ἀπεστάλησαν, ἀπηντήσαμεν και ἀναμείνομεν νεωτέραν σας.—**Ζ. Α. Ἀμμόχωστον.** Σᾶς ἐνεγράψαμεν και ἀναμείνομεν συνδρομήν σας.—**Κ. Θ. Πέρθ.** Συνδρομητὰ ἐνεγράψαμεν, εὐχαριστοῦμεν, ἀναμείνομεν νεωτέραν σας.—**Γ. Α. Σιάγον.** Ἐπιστολή και χρήματα ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν.—**Γ. Κ. Βάδον.** Ἐπιστολή και χρήματα ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν.—**Γ. Κ. Σουκοῦν.** Ἐπιστολή ἐλήφθη, προσεγῶς ἀπαντήσωμεν.—**Π. Ν. Κάϊσον.** Τόμοι «Φύσεως» σᾶς ἐστάλησαν ταχυδρομικῶς.—**Π. Ο. Σ. Θεσσαλονίκη.** Συνδρομή ἐλήφθη. Ἐνεγράψαμεν φίλον σας και τὰ Τεύχη ἐστάλησαν.—**Κ. Α. Κωνσταντινούπολιν.** Σᾶς ἐστάλησαν ἐπί συστάσει δύο σώματα τοῦ Πανοράματος. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—**Α. Α. Ἀλεξάνδρειαν.** Ἐπιστολή ἐλήφθη. Ἀπηντήσαμεν εἰς γραφόμενά σας.

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ καθυστεροῦντες συνδρομὰς τῆς «Φύσεως» εὐχαριστοῦμενοι νά μᾶς ἀποστείλωσι ταύτας συντόμως, ἀναλογιζόμενοι τὰς πολλὰς δαπάνας εἰς ἃς ὑποβαλλόμεθα.

ΦΩΤΟ-ΖΗΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»,

Κατασκευάζονται παντός εἰς δους ζηγκογραφίαι (κλίσε) κα- παντός μετρώου εἰς μετρία τριάς και πῶθηπερόν.
Κατασκευάζονται ὁμοίως κλίσε διά βελήματα, ἐπίπετα- λίδες ἐπιστολῶν, λογαριασμῶν, φακέλλων κτλ.

Ἐνοκιάζονται και πωλοῦνται κλίσε μεταχειρι- σμένα διά περιοδικὰ φύλλα, συγγράμματα, Ἡμερολό- για, Ἐφημερίδας κτλ. εἰς συμφερούσας τιμὰς.
Ἡ Διεύθυνσις ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν και ἀποστολὴν εἰς τὰς Ἐπαρχίας και τὸ Ἐξωτερικόν παντός ἀντικειμένου ἐπὶ μικρᾷ προμηθείᾳ, ἀρκεῖ νά καταβάλλονται τὸ ἀντίτιμον και τὰ ταχ. τέλη.
Ἐγγράφονται συνδρομητὰ εἰς οἰκονομικὰ Ἐφη- μερίδα ἢ περιοδικόν.
Δίδονται δωρεὰν πληροφορίες ἐπὶ παντός ζητήματος.
Λέγεται και ἀντικειμένου Γραφείων και Κατα- στημάτων.

ΟΙ ΠΕΤΥΧΙΑΤΙ ΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΤΗ ΤΥΦΛΩΝ

Ἐπιτυχῆς δῶρον τοῦ προηγουμένου τῆς Μένης Ἀγ. Λεώργου τοῦ Ἁγίου ὄρους, καὶ Δω- ροθέου, πρὸς τὸν διακεκριμένον ὀφθαλμολόγον μας κ. Σπ. Χαράμη, λόγῳ μεγίστης εὐγνω- μοσύνης και ἐκτιμήσεως πρὸς αὐτόν, διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐγχείρισιν τῶν ὀφθαλμῶν του, πά- χοντων ἀπὸ σοβαρὸν ὀφθαλμικὸν νόσημα, καὶ τὴν διάσωσιν αὐτῶν.

Τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τῆς Ἁγιογραφικῆς τέχνης εἶδομεν και ἐθαυμάσαμεν ἐν τῇ ὀφθαλ- μολογικῇ κλινικῇ τοῦ κ. Χαράμη.